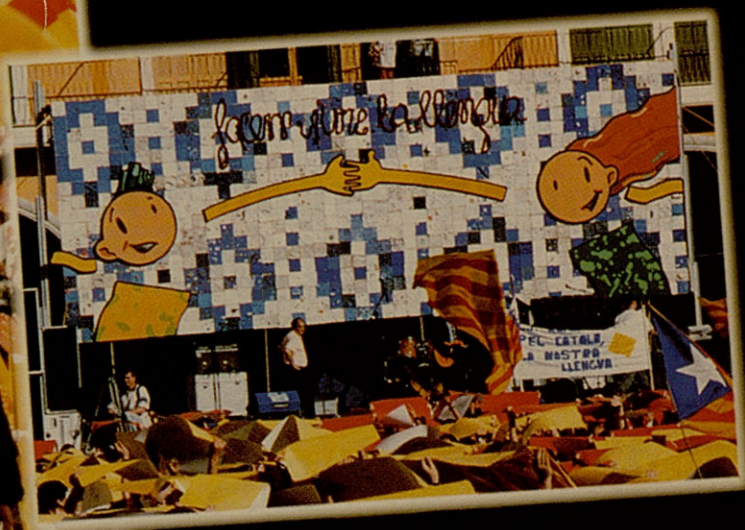

EL MIRALL

núm. 79 500 ptes

Diada, la gran força popular
Entrevista a Josep Oliver, president de la CAEB
Què li demana la societat a Jaume Matas?

"SA NOS TRA"

Obra Social
i Cultural

**Amb el patrimoni
cultural de
les Balears i el seu
principal exponent:
la llengua.**

**Col.laboració en
publicacions editades
integrament en català:**

Tià de Sa Real

El Turó

Enciclopèdia de Menorca

Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera

**Col.laboració amb
institucions:**

Universitat de les Illes Balears

Obra Cultural Balear

Institut d'Estudis Eivissencs

Institut Menorquí d'Estudis

Cercle artístic de Ciutadella

Associació de Premsa Forana de
Mallorca

Joves de Mallorca per la llengua

Escoletes Mallorquines

Fundació Teatre del Mar

Grup d'Ornitologia Balear

REVISTA MENSUAL

Juny - Juliol
1996 - Núm. 79

Edita:

OBRA CULTURAL BALEAR

Publica:

Associació EL MIRALL
C/ Impremta, 1 - 07001 Palma

President: Ferran Gomila

Editor: Antoni Mir

Producció, Administració i Publicitat; Informació i Correspondència:

C/ de la Impremta, 1 Pral. 2ª
07001 Palma (Mallorca)
Tel. (971) 725937

Telefax: (971) 719385

Apartat de Correus 179

07080 Palma (Mallorca)

Delegació a Barcelona:

C/ de la Montcada, 20

(Palau Dalmaes)

08003 Barcelona

Delegació a València:

C/ de Moratín, 15

46001 València

Director:

Gaspar Valero i Martí

Redactora en cap:

Joana Mas i Sastre

Secretari de redacció:

Tomeu Martí i Florit

Consell de redacció / col·laboradors

Jordi Caldentei

Isidor Mari

Salvador Cardús

Francesc Bujosa

Catalina Valriu

Josep A. Grimalt

Macià Blázquez

Francesca Bosch

Pere Estelrich

Antoni Ginard

David Ginard

Antoni Marimon

Maties Oliver

Andreu Ramis

Pere Rosselló

Biel Mesquida

Publicitat: Santi Adrover

Els articles publicats en aquesta revista expressen únicament l'opinió dels autors.

Disseny coberta:

ClavePublicitat

Fotos: Joan Celià

Disseny : Carles Oubiña

Maquetació : Tomeu Martí

Fotocomposició:

Documenta Balear SA

Impressió:

Xisco Arts Gràfiques

C/Baix Riera, 1-A, Palma.

Tel. 475754

Dipòsit Legal: P.M.10-1987

Universitat de les
Illes Balears

Servei de Biblioteca i
Documentació
Edifici Guillem Cifra
de Colònia

Dossier 7

LA REIVINDICACIÓ D'UN POBLE

Um ampli informe resumeix el que
va ser la Diada per la Llengua i
l'Autogovern del passat 18 de maig.
A més tres articulistes expliquen la
seva visió de l'acte reivindicatiu des
de fora de l'illa.

4 Cartes al Director

6 Editorial

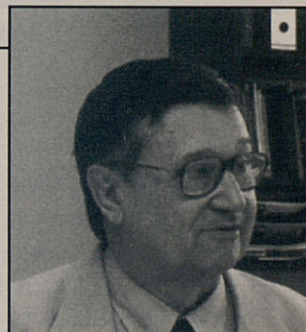
18 Opinió

Joan Vallvé, eurodiputat
per la coalició PSM - CiU -
UPV.

Entrevista 19

UN HOTELER AL CAPDAVANT DELS EMPRESARIS

Josep Oliver, president de la CAEB,
es mostra partidari de majors quotes
d'autogovern i aposta per la
flexibilitat laboral.

I-IV Notícies de l'Obra

Tendències 30

Cinema30
Art32
Llibres34

Reportatge 26

QUÈ LI DEMANA LA SOCIETAT A MATAS ?

Els representants dels diversos
sectors socials fan una sèrie de
peticions al recentment estrenat
president del Govern balear.

Per la llengua

Sóc Asensi Descals, un valencià que està vivint aquest any 96 per motius de treball a Austràlia.

20.000 km. no són prou per fer-me oblidar la meua terra, i les Illes són per a mi part d'eixa terra. Endavant amb la lluita. Com a valencià, sé ben bé el que és veure la teua llengua reduïda a la mera anècdota i la tasca que suposa redreçar tota aqueixa situació que ha anat calant durant èpoques en la societat.

Ànim i aquí teniu el meu suport des d'un país que després d'haver quasi aniquilat la població aborigen, tracta ara de recuperar fins i tot les seues llengües.

Asensi Descals Tormo
Austràlia

• • •

Des de la UB

Des de la Comissió de Política Lingüística de la Facultat de Dret de la Universitat de Barcelona, rebeu una salutació cordial. Desitgem que el Correllengua, que acaba de celebrar, contribueixi a la normalització del català. Des d'aquí també treballem perquè la nostra llengua sigui la llengua d'ús habitual en l'àmbit universitari però també en tots els àmbits de la societat.

Xavier Sanz
Universitat de Barcelona

• • •

Estic amb vosaltres

M'uneixo al correllengua mallorquí des de Charleston, South Carolina (EUA).

Cada vegada que puc, ensenyo un curs de cultura catalana en anglès sota el títol *Catalonia and its Role*

in Spain, Europe, and North/South America (Catalunya i el seu paper a Espanya, Europa, Amèrica del Nord i Amèrica del Sud).

Concepció B. Godev
College of Charleston, USA

• • •

Des de València

Des de la Universitat Politècnica de València, sabem millor quenin-gú què significa la paraula marginació.

Que el menyspreu augmente la nostra força.

Endavant!

Salutacions de la Comissió de Normalització Lingüística de la Universitat Politècnica de València.

Casimir Nada i Ausna
UPV, València

• • •

Des de Melbourne

Des de Melbourne, Austràlia, uns mots d'encoratjament als Joves de Mallorca per la Llengua i felicitacions per aquesta iniciativa tan necessària: el Correllengua 96, que, estic segur, tindrà encara més èxit que el Correllengua 95, el qual nosaltres vam seguir molt de prop i el vam reportar a les notícies de la nostra ràdio.

Encara que us escrivim des d'un país als antípodes, estem assabentats de les dificultats que teniu per organitzar un acte com aquest. Segurament que, com a mínim, heu de lluitar contra la indiferència i la desaprovació d'una part dels vostres conciutadans.

Estem amb vosaltres perquè no hi ha res més legítim que defensar una llengua que, en molts aspectes, es troba discriminada dins del seu propi territori.

Ens solidaritzem plenament amb

la vostra lluita perquè és també la nostra.

El nacionalisme espanyol no ens ha de fer recular. Ambicionem una cosa que és justa: que, a casa nostra, la llengua pròpia tingui els mateixos drets que la llengua de l'Estat.

Des de Melbourne, Austràlia, una forta abraçada per a tots.

Josep Vi
Ethnic Community Radio
Melbourne, Austràlia

• • •

Cas Guillem Agulló

L'Ateneu 31 de desembre, davant la sentència dictada a l'Audiència de Castelló referent a l'assassinat del jove independentista i antirracista, Guillem Agulló, vol manifestar:

1.- La nostra profunda preocupació perquè no és la sentència exemplar que necessita aquesta societat per exercir un efecte dissuasori davant les creixents mostres d'intolerància i violència feixista (cal recordar que a Mallorca, desgraciadament en tenim moltes mostres).

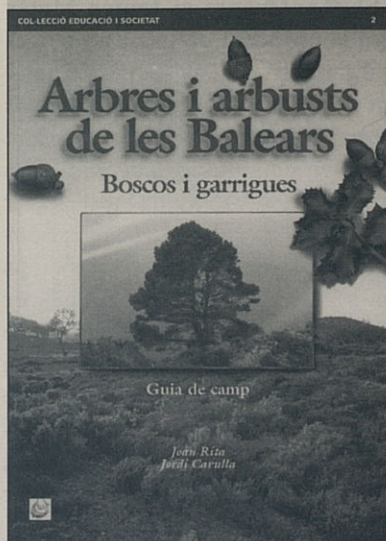
2.- El nostre rebuig a l'absolució dels quatre acusats que manifestaven haver col·laborat amb Pedro Cuevas (l'autor material de l'assassinat).

3.- La disconformitat amb la suavitat d'aquesta sentència que considera homicidi en lloc d'assassinat l'actuació de Pedro Cuevas.

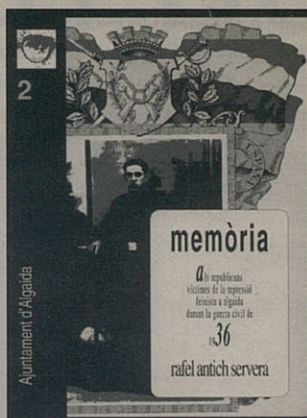
L'Ateneu 31 de desembre vol també expressar el seu suport i la seva solidaritat amb els familiars i amics de Guillem Agulló i amb la plataforma unitària que fa el seguiment del cas.

Ateneu 31 de Desembre
(Palma)

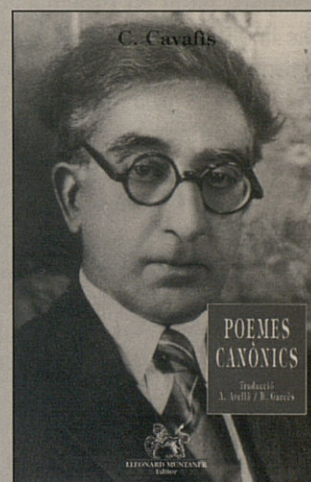
Novetats

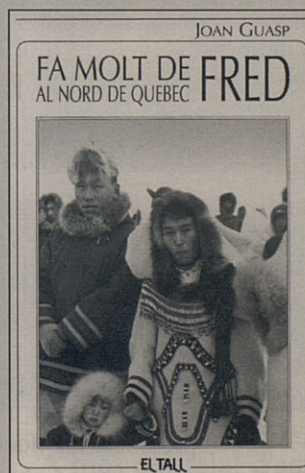
Rita, Joan; Carulla, Jordi
Arbres i arbusts de les Balears
1996, 123 p. 3.000 PTS.

Antich i Servera, Rafel
Memòria als republicans
1993, 113 p. 1.000 PTS.

Cavafis, C.
Poemes canònics
1996, 194 p. 2.000 PTS.

Guasp, Joan
Fa molt de fred al nord de Quebec
1996, 124 p. 1.415 PTS.

Marí, Sebastià
Tant si plou com si fa sol
1995, 62 p. 1.250 PTS.

Gelabert, Joan
L'home que no sabia
1996, 175 p. 1.200 PTS.

Born de llibres

Sant Miquel, 55

Tel. 71 03 04 - 72 75 40

07002 Palma de Mallorca

I ara què?

La constitució d'un nou Govern autonòmic, presidit per Jaume Matas, obre una etapa plena d'interrogants.

No se sap si el PP a Balears arribarà a transformar-se en un partit de centredreta moderat que ultrapassi la percepció ciutadana d'hàbits caciquils, immobilistes i de favoritisme (es nostros); que arribi a tenir sentit de país, basat en l'interès col·lectiu, de la democràcia i del fet diferencial autonòmic balear; que, en conseqüència, es plantegi adoptar mesures per fomentar l'ús del català, la consolidació de la identitat cultural i la conformació d'una societat integrada per tots els seus membres (mallorquins, immigrants, estrangers residents) que, d'acord amb els principis de l'Estatut d'Autonomia (1983) i la Llei de la llengua (1986), són responsabilitat ineludible del Govern i de totes les institucions. L'etapa Soler demostrà que era factible, però els fets que dugueren a la seva defenestració ho varen interrompre dràsticament.

L'intent de Soler de remodelar el Govern, i canviar els hàbits públics, amb tots els ressorts de poder que comporta, fou la causa que provocà la seva dimissió forçada. A tots els qui desitjam tenir un país que es comporti amb dignitat, ens empenyeix la falta de sentit institucional que palesa el fet de tenir tres debats d'investidura, tres presidents autonòmics i tres equips de govern, un dels quals no arribà a prendre ni possessió, tot en onze mesos. A això se li diu fer el ridícul, a casa i a fora. Davant els mateixos ciutadans de les Balears i davant tots els de l'Estat. Per aquest camí, mai no tindríem el pes que necessitam per assolir resultats tangibles en la legítima demanda de major autogovern davant Madrid.

Paradoxalment, el lideratge personal de Cristòfol Soler en temes de llengua, defensa de l'autogovern o

la preservació del territori, per dir-ne alguns, ha deixat poques realitzacions o normatives aprovades. Per això, serà el nou Govern que haurà d'anar endavant, o bé estancar-se o recular, en la resolució dels problemes plantejats. No n'hi ha prou a dir que el Govern Matas no anul·larà cap decisió significativa del Govern Soler. I, a més, ja tenim exemples de per on podria anar aquesta declaració d'intencions: l'anunciada unificació de les direccions generals de Cultura i Política Lingüística dissol, de fet, el seu paper.

Rest a l'aire, per tant, quina serà la política lingüística del Govern Matas. La situació, gravíssima, en què es troba el nostre idioma reclama que ningú no se'n renti les

•

Serà el nou Govern qui haurà d'anar endavant, o bé estancar-se o recular, en la resolució dels problemes plantejats

...

mans, i molt manco el Govern. Ben al contrari, ha d'estimular la seva presència als llocs on va cap enrere o ja es troba absolutament minoritzada; ha de fixar els ritmes d'implantació del català com a llengua de l'ensenyament (encara ara, el 52% dels escolars de Palma rep tot l'ensenyament en castellà!); promoure'n l'ús als mitjans de comunicació, i molt especialment dissenyar una sèrie de TV insulars que supleixin les funcions d'una televisió autonòmica que no tenim; impulsar l'ús social de la llengua. De cap de les maneres no es pot tornar al crític absentisme eutanàsic del canye-

llisme (1983-1995). Fer-ho, significaria estimular l'escissió en dues comunitats lingüístiques separades i potencialment enfrontades. Significaria una tan gran irresponsabilitat que és mal de creure que el nou president actuï d'aquesta manera.

Està per veure si Jaume Matas serà el president de tots i no només el d'una part del seu grup parlamentari o, pitjor encara, de les diferents faccions del seu partit. Si cedirà al xantatge dels indocumentats i dels impresentables. Si treballarà per retornar a la gestió dels representants públics, el valor que un temps tenia l'ètica pública, ara i aquí per en terra. Si assumirà el lideratge de la lluita pel reconeixement, ara ja indiscutible, de la nostra condició de nacionalitat històrica, i pel reforçament de la nostra identitat com a poble. Si vol, té prou capacitat per avançar per aquest camí.

També el bloc de progrés que gestiona el Consell Insular de Mallorca hauria de replantejar-se el seu paper. Les expectatives creades dins la societat no s'estan complint, no es percep el CIM com una alternativa per a la construcció nacional del país que contraposi a la inacció del Govern en política lingüística, iniciatives de gran impacte social; a la manca de voluntat cohesionadora, mesures que reforcin la identitat i els seus símbols. Són molts els qui esperen un major paper de dinamitzador de la lluita pel ple autogovern i de la defensa de la llengua i de la identitat, només possible a partir de cada illa.

Comença una nova etapa al Govern i al CIM. Els interrogants, però, són presents a una i altra institució. Ara és important que el sector social, tan divers i plural, que ha assolit les importants mobilitzacions dels dos darrers anys continuï amb la seva tasca i el seu dinamisme per assegurar que la resposta es faci en clau de construcció del nostre país.

La reivindicació d'un poble

El passat dia 18 de maig es visqué una jornada reivindicativa: la Diada per la Llengua i l'Autogovern. Desenes de milers de persones es reuniren a la plaça Major de Palma. A un gran mosaic humà es va poder llegir: "Som Comunitat Històrica.

A més del relat d'aquesta manifestació popular, el dossier es completa amb tres articles d'opinió d'Adolf Beltran, Vicenç Villatoro i Joan Francesc López Casasnoves. Ells representen la visió de la Diada des de fora de l'illa.

DOSSIER

Tomeu Martí / Joan Celià i Vicenç Matas

Va ser a la plaça Major de Palma, prop del lloc on segons la història va néixer Ramon Llull, plaça que ha vist les més grans mobilitzacions de la història democràtica de Mallorca. La plaça que va servir de marc a la manifestació per l'autonomia l'any 1977. La mateixa plaça del famós "català!, català!" de Josep Maria Llompart.

Va ser un dissabte horabai-xa, 18 d'un maig fins aleshores plujós i obscur. Però aquest dia lluia un sol esplèndid, talment com si el rei dels astres tampoc no s'hagués volgut perdre la gran cita. Igual que milers i milers de mallorquins que hores abans de la cita ja omplien de color i alegria els carrers i places de Palma. En el record de tot-hom, la Cadena Humana que feia un any havia convertit els carrers del centre d'una Palma també calorosa i assolada, en rius de gent i reivindicació.

El repte aquesta vegada era més gran: omplir la plaça Major de gent i fer entre tots una mateixa cosa alhora. Eren necessàries milers de persones per aconseguir fer el Mosaic

Humà més gran de la història de Mallorca.

La reivindicació també era més ambiciosa, reclamar per a les illes Balears la consideració legal d'allò que són realment, una Nacionalitat Històrica. Cal recordar que les Balears reuneixen totes les condicions per a ser reconegudes com a comunitat histò-

a una mateixa reivindicació autonomista.

Els presents, tant a l'escenari com entre el públic, demostraven aquesta excepcional unanimitat. Representants de tots els partits polítics, de totes les entitats cíviques. Tot Mallorca.

El dia abans, el Correllenguatge havia començat a

lingüística.

La primera de les columnes havia sortit a les 10 del matí del Santuari de Lluc i anava cobrint tota la zona nord i el centre de Mallorca. Era l'anomenada columna Tramuntana. A Capdepera començava la segona columna, anomenada Llevant i que cobriria tota la zona de llevant i de migjorn. El Correllenguatge tornava a ser l'espurna que encenia la flama del compromís amb la llengua al cor de milers de mallorquins.

El dissabte 18 de maig, a partir de les 3 de l'horabai-xa ja es podia veure moviment a la plaça Major de Palma. Eren els nins i nines de les escoles mallorquines juntament amb els seus pares i professors, anaven arribant a la plaça. Durant les setmanes anteriors milers d'escolars de tot Mallorca havien elaborat milers de peces amb diversos materials i motius per dur-los a la plaça Major i fer amb ells el gran mural amb el lema "facem viure la llengua". Els representants de les més de cent escoles implicades anaven arribant segons el seu torn i anaven aportant el seu gra d'arena,

La plaça Major de Palma era plena de gom a gom.

rica (llengua i cultura pròpies, història pròpia, insularitat...) i en canvi tenim un Estatut dels considerats de "tercera".

La II Diada per la Llengua, la Cultura, la Identitat i el País ja havia aconseguit algunes fites abans del 18 de maig. S'havia aconseguit un fet insòlit: la unanimitat a l'hora de reclamar justícia per a les Balears. Mai no s'havia vist representants de tants àmbits i tan diversos donant suport

encalantir els motors i dues de les columnes s'havien posat en marxa per a ser puntuals a la gran cita. Les torxes portadores de la Flama de la Llengua anaven passant de mà en mà, per milers de mans, com un testimoni de compromís amb la recuperació de la llengua, com una reclamació fraternal però ferma dels pobles de Mallorca a la seva capital, perquè sigui peça clau en el gran mosaic de la recuperació

carrer del
baix riera, 1-a
tel: 24 03 86
07009 palma

arts
XISCO
grafiques

Plànols topogràfics
Fotografies aèries

Plaça del Rosselló, 4-A, 3r.
Telèfon 72 33 56

07002 Palma de Mallorca

El Correllengua 96, organitzat per la plataforma Joves de Mallorca per la Llengua, va tornar a demostrar que el compromís de la societat mallorquina amb la llengua pròpia de Mallorca va creixent.

El Correllengua un altre any posà en marxa les persones i entitats cíviques dels pobles i afavorí el treball unitari en favor de la llengua, a més de la mobilització de tota aquella gent que volia portar la Flama de la Llengua.

Enguany, el Correllengua s'havia estructurat en tres recorreguts per tal d'atendre tota la demanda de pobles que volien participar-hi i per tal d'arribar puntuals a la cita del 18 de maig a les 18 hores a Palma.

Així el divendres 17 de maig sortien dues columnes, la Tramuntana que sortia de Lluc i la Llevant, que sortia de Capdepera. La tercera columna, la Valldemossa, sortia dia 18. Una altra de les novetats d'enguany era que es podia participar en el Correllengua des de qualsevol punt del món, mitjançant la xarxa telemàtica Internet.

La Flama de la Llengua travessà Mallorca

El Correllengua 96 va superar amb escreix el del Correllengua de l'any passat. I això malgrat fer-se en divendres i dissabte dematí. Però que es fes en dies i hores laborals no va impedir que a Inca i Manacor s'aturassin les classes a les escoles i instituts per a participar en el Correllengua, que a Petra, Sencelles i Porreres els carrers i places tenguessin aspecte d'estar en plenes festes patronals, que a tots els pobles es congregàs molta gent al lloc on es llegia el manifest i que en definitiva a tots els pobles per on passava

el Correllengua tots els seus habitants hi participassin d'alguna manera.

A Palma, els trams dels relleus eren tan curts que esdevien purament

simbòlics i la majoria d'ells eren coberts per grups molt nombrosos de gent. A la Rambla, prop de 50 xeremiers esperaven les torxes per acompanyar-les fins la Plaça Major, on la gentada que poc després havia de fer el mosaic, va obrir un passadís per on els quatre darrers portadors es dirigiren a l'escenari central de la plaça per saludar la multitud.

El Correllengua 96 va demostrar que som molts els que, com deia el lema d'enguany, "volem viure en català".

en forma de pedacets de 20 cm per 20 cm. L'elaboració del mural era amenitzada i conduïda pels components del grup Cucorba. Sobre les 16'30 hores començava a l'altra part de la plaça la gran ballada popular amb què el moviment de Ball a la Plaça s'afegia a la Gran Diada. Música Nostra, Al Mayurqa, Tramudança i l'Escola de Ball de Bunyo-

la, varen ser els grups encarregats de posar la música.

S'anaven apropant les 6 de l'horabaixa, i la plaça s'anava omplint. Mentre, les tres columnes del Correllengua, Tramuntana, Llevant i Valldemossa, es trobaven a Palma i les tres flames, més la representació de la columna Internet, avançaven juntes cap a la

plaça Major. Els darrers relleus els feren: el president de l'OCB; Nadal Bernat, jove capellà que havia suspès la seva primera missa per poder assistir a la Diada; Paquita Bosch, històrica lluitadora per la llengua; Aura Roig, en representació dels voluntaris de Joves de Mallorca per la Llengua, Tonina Soler, filla de l'expresident

Soler, Encarnació Vinyes, vídua de Josep Maria Llopart; Antoni Serra, escriptor; Aina Ginard esportista paralímpica que representarà les Balears a Atlanta; Biel Mesquida, escriptor; Carles Magrinyà, el més jove dels voluntaris de la Plataforma i Climent Garau, president del Grup Blanquerna i un altre històric lluitador.

Optica Lux
MULTIOPTICAS

**50 ANYS
AL VOSTRE SERVEI**

carrer dels Oms, 26
tel. 72 15 57
07003 Palma de Mallorca

Diada

POPULAR

PER LA LLENGUA,
LA CULTURA,
LA IDENTITAT
I EL PAÍS

• Arribar massa prest

Els Joves de Mallorca per la Llengua varen preparar els horaris del Correllengua d'enguany per tal que no es repetissin les presses i els retards de l'any passat. Hi havia tant de marge entre un poble i un altre que en dos casos (Manacor i Sineu) la Flama va arribar abans que els rellevistes estiguessin col·locats. Es va solucionar amb espera i bon humor.

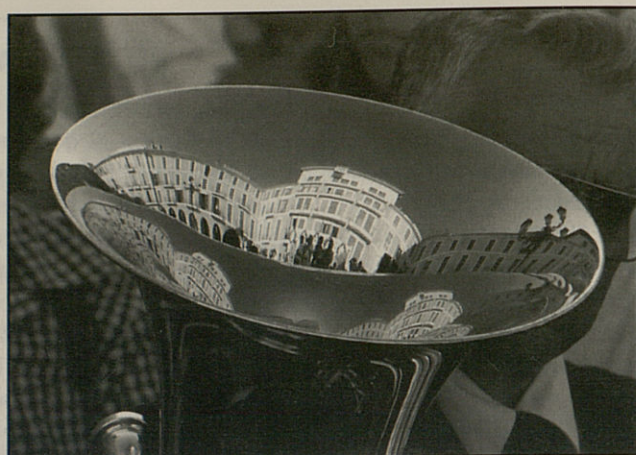
• Guardia Civil i llengua

L'única nota negativa del Correllengua 96, la varen protagonitzar dos guàrdies civils que demostrant una actitud intolerant impròpia de funcionaris al servei dels ciutadans intentaren obligar a parlar en castellà dos membres de l'organització del Correllengua, un de la columna Tramuntana i l'altre de la columna Valldemossa.

• La tradició inquera

L'any passat, just quan la Flama de la llengua arribava al final de la segona etapa, a la plaça de l'Ajuntament d'Inca, la Torxa va caure i es va rompre. Enguany quan la Flama arribava a l'institut Berenguer d'Anoia d'Inca i mentre passava de mà en mà dels seus alumnes va caure i la torxa es va tornar a rompre. Tota una tradició.

Diferents bandes de música de la Part Forana foren presents a la Diada. A la foto, la plaça Major aconsegueix ficar-se dins un instrument.

Un primer pla de Josep Oliver, president de la CAEB.

En primer pla Antoni Mir, darrera es poden veure Ferran Porto, Ina Martínez, Joan Fuster, Xisco Avellà i Lorenzo Bravo.

L'alegria va presidir la Diada.

Des de les tres de l'horabaixa, pares, alumnes i professors es varen esforçar perquè el mural estigués llest a les sis. Tot va sortir bé.

Cristòfol Soler fent broma amb els periodistes.

Moltes persones observaren el mosaic des dels balcons. Alguns hi instal·laren senyeres.

Xicarandana va actuar durant tot el matí

• De totes maneres.

La Flama de la Llengua del Correllengua 96 va tornar a viatjar, com l'any passat, de totes les maneres possibles: en bicicleta, en patins, a peu, a cavall...

• Cartolines del revés

En l'acte central de la Diada, el gran mosaic humà, tot va sortir perfectament. Però malgrat que totes les cartolines vermelles i grogues duïen les instruccions al darrere, en el moment d'aixecar-les n'hi va haver tres de blanques. Estaven al revés.

• Her Toni Rotger

Un diari local va treure, l'endemà de la Diada, una foto d'un presumpte ciutadà alemany, molt pintoresc, que bevia cervesa a la plaça major durant l'elaboració del mosaic humà.

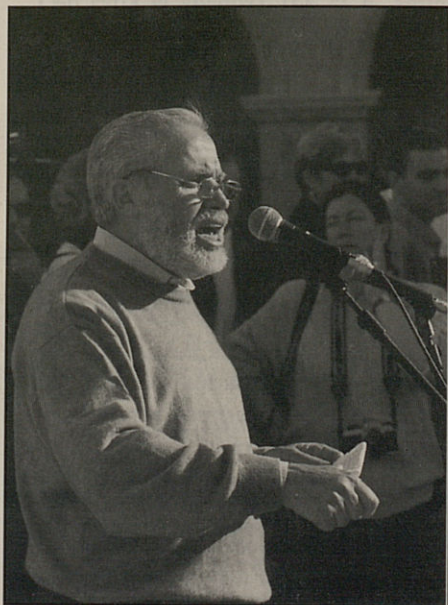
En realitat es tractava d'en Toni Rotger des Pes de sa Palla.

• El Balears a la Diada

El Diari de Balears de dia 18 de maig va treure un suplement especial amb motiu de la Diada. A més, va situar a la plaça Major de Palma una taquilla informativa.

• Tothom amb la Diada

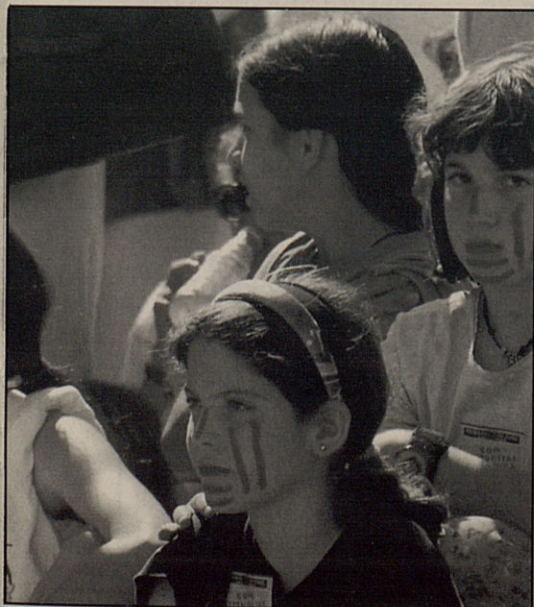
Tots els altres mitjans de comunicació també feren desplegaments especials per a cobrir la informació, com per exemple TVE que va retransmetre l'esdeveniment en directe. L'organització va habilitar un pis dalt de tot de la plaça Major per als reporters gràfics i les càmeres. A part de l'helicòpter que sobrevolava la plaça i portava una càmera de televisió i un fotògraf de premsa.

En Bonet de Ses Pipes volgué dirigir una salutació al públic congregat a la plaça.

Maria del Mar Bonet sempre enlluerna el públic. Va cantar *Lo Pi de Formentor*.

Els joves hi participaren d'una manera lúdica.

Tomeu Penya, el cantant *country* mallorquí.

30.000 nins feren el mural "facem viure la llengua"

El 18 de maig es feia a Palma la XII Trobada d'Escoles Mallorquines. Enguany tenia com a activitat central l'elaboració d'un mural, de 50 m2, compost amb prop de 1.000 peces de 20 X 20 cm, elaborades prèviament a les escoles. El mural havia estat dissenyat per l'artista Pere Joan i les peces es varen anar fent durant les setmanes prèvies a la Trobada pels alumnes de les Escoles Mallorquines, que confeccionaven minimurals (20 X 20 cm) damunt tela de sac, amb aplicacions d'objectes cosits, brodats o aferrats.

El mural es va anar fent des de les 15 hores fins les 18. Seguint l'ordre prèviament acordat, els representants de les diverses escoles (alumnes, pares i professors) anaven pujant a l'escenari i deixant les seves aportacions, allà seleccionaven les més representatives i aquestes passaven a formar part del

gran mural. L'activitat era conduïda i amenitzada pel grup Cucorba, que va anar cantant totes les cançons infan-

Els nins i nines de les escoles mallorquines treballaren molt per a fer el mural

tils que formen el seu repertori i varen fer participar els nins en diversos jocs. Sobre les 18 hores el mural s'acabà d'elaborar i s'hi va escriure amb cor-

da el lema d'enguany: "facem viure la llengua". Es calcula que prop de 30.000 nins varen participar en l'elaboració de les peces que ara formen aquest gran mural que va servir com a teló de fons de l'escenari i que actualment es troba exposat a l'espai Ramon Llull de la Casa de Cultura de Palma.

Han passat dotze anys d'ençà de la I Troba d'Escoles Mallorquines, en què es registrà una participació de nou centres. A la XII Trobada la xifra de centres participants va ser de 205.

Malgrat aquest creixement, els representants de les Escoles Mallorquines, consideren la xifra actual del tot insuficient: totes i cadascuna de les escoles i instituts de l'illa haurien de tenir incorporat l'ensenyament en llengua catalana, d'acord amb l'Estatut i la Llei de Normalització Lingüística.

A les 18 hores, ja s'havia acabat el mural de les escoles i s'havia situat al damunt de l'escenari, tot fent les funcions de teló de fons.

Les flames arribaren dalt de l'escenari des d'on els quatre darrers portadors saludaren el públic.

Després, els representants de les entitats de la Comissió Organitzadora pujaren a l'escenari.

També ho feren els xere-

miers de Sant Antoni. Havia arribat l'hora de la veritat. Al so vibrant de la xeremia, milers de braços aixecaren cartolines de color vermell, per a fer les lletres i de color groc per a fer el fons, i entre tots feren el mosaic humà més gran que s'ha fet en aquesta terra. Des de dalt es podia llegir clarament el missatge: "SOM COMUNITAT HISTÒRICA". Un missatge dirigit a la resta

de l'estat i especialment al Govern espanyol. Un missatge que es va tornar a repetir uns minuts després, en una segona aixecada multitudinària de cartolines. Aquesta segona vegada, incitats pel presentador, els veritables protagonistes de la jornada, els milers de mallorquins que omplien la plaça, varen començar a botar, fent que el missatge agafàs vida i recordàs unes mediterrà-

nies onades plenes de color i esperit reivindicatiu. A més d'un se li va estremir la pell en aquell moment.

El mosaic va ser enregistrat per una càmera de televisió i fotografiat des d'un helicòpter que havia posat l'organització.

Una vegada aconseguida la fita i realitzat el mosaic i entre l'eufòria i el relaxament, començaren els parlaments.

PAPERS PINTATS I PINTURES

Casa Pomar Flores

ARTICLES PER A ARTISTES
VASES I MOTLLURES

SANT MIQUEL, 77 - Telèfon 72 14 83 - Fax 71 93 12 - 07002 PALMA DE MALLORCA

MATERIAL DE BELLES ARTS

PELLETERIA, 2 i SOL, 28 - Telèfon 72 28 59 - 07001 PALMA DE MALLORCA

Aquestes són algunes de les entitats i institucions que s'adheriren a la Diada: Govern balear, Consell Insular de Mallorca, Ajuntament de Palma, CAEB, Federació Empresarial Hotelera de Mallorca, Cambra oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Mallorca, Eivissa i Formentera, Bisbat de Mallorca, PIMEM (Federació de Petita i Mitjana Empresa de Mallorca), Foment del Turisme de Mallorca, CCOO, FETE - UGT (Federació Treballadors de l'ensenyament, UGT - Illes Balears, Consell Assessor de RTVE-Balears, Associació d'Antics Escoltes de Mallorca, Esquerra Unida de les Illes Balears, PSIB-PSOE, PSM-NM, Els

Més de tres-centes adhesions

Verds, Unió Mallorquina, Institut d'Estudis Balearics, Cercle d'Economia de Mallorca, Editorial Moll, SABEI, Lobby de dones, Associació de Periodistes de Mallorca, Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, Casa d'Eivissa i Formentera, Consell de la Joventut de les Illes Balears, Col·legi oficial de farmacèutics de Balears, Apotecaris solidaris, Societat d'Història Natural

de Balears, Fundació Pública de les Balears per a la Música, Fundació Serveis de Cultura per al Poble, Fundació Vicenç Ferrer, Coloms a la Sala, Centre Cultural Capaltard, Justícia i Pau de Mallorca, Esquerra Republicana de les Illes Balears i Pitiüses, Associació d'Auxiliars, Ajudants i Empleats de Farmàcia de Mallorca, Institut de Ciències de l'Educació, Independents de

Banyalbufar (IPB), Associació d'Amics de la Unesco de Mallorca, Estudi General Lul·lià, Centro Gallego de Mallorca, Santuari de la Mare de Déu de Lluc, Associació d'Antics Blauets, Centre d'Estudis de l'Esplai, Unió Sindical Obrera, Fundació Bartomeu March Servera, Col·legi Oficial d'Agents Comercials de Mallorca i Eivissa, SOS-Racisme, Agrupació Gai i Lesbiana de les Illes Balears, COAPA, Lliga Ciutadana, Col·legi oficial d'Arquitectes de Balears (Delegació de Mallorca), Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació, Iguana Teatre i quasi tots els ajuntament de Mallorca i prop de 300 entitats més.

El president de la CAEB va fer el primer: "aquesta és la prova que necessitam. Necessitam decidir a ca nostra. I per això és imprescindible que ens escoltin els representants polítics" i va recordar que "no hi ha diferències entre empresaris i treballadors; tothom s'estima aquesta comunitat".

En Bonet de ses Pipes ho va dir amb paraules planes: "nosaltres no volem

ser més que ningú... però tampoc menys que ningú".

Finalment Antoni Mir, en nom de la Comissió Organitzadora de la Diada, va dir: "això no és més que una passa. Hem de continuar lluitant per aconseguir que ens reconeixin els nostres drets com a Comunitat Històrica. Som aquí i aquí serem sempre. Si no ens fan cas avui, omplirem la plaça deu vegades més si fa falta". El

president de l'OCB va afirmar que en el darrer any s'ha avançat, "hem aconseguit molt, però no és suficient".

I Mir continuà: "ja n'hi ha prou que ens considerin una comunitat de tercera. Volem una equiparació amb la resta de les comunitats i la volem ja. Durant aquesta legislatura, abans de l'any 2.000. Volem el tracte que mereixem." Antoni Mir va acabar el

seu discurs encoratjant tothom a seguir treballant en favor dels drets col·lectius del nostre poble.

Una vegada acabats els discursos les bandes municipals de música presents a la plaça interpretaren la Balanguera.

Després Maria del Mar Bonet i Tomeu Penya varen posar punt i final a la festa amb les seves cançons.

**LA SEVA AGÈNCIA DE VIATGES
A LES ILLES BALEARS**

I ARA TAMBÉ A LES CANÀRIES

Central:

Oms, 50/b
07003 PALMA DE MALLORCA
Balears - Espanya
Tels. (9) 71/71 13 46 - 72 38 42

Sucursals:

Carles III, 22/b
07080 EIVISSA
Balears - Espanya
Tels. (9) 71/31 24 72 - 27

Pl. del Príncep
07701 MAÓ - MENORCA
Balears - Espanya
Tels. (9) 71/36 70 13

No som invisibles

La relativa desconexió informativa entre les Balears i el País Valencià no va impedir que ens assabentàrem, el dia 18 de maig, de la massiva reclamació autonomista que va marcar la celebració de la Diada a Palma. Aquell dissabte, una manifestació de desenes de milers de persones va reivindicar per a les Illes la condició de nacionalitat històrica i l'aprofundiment de l'autogovern d'una manera que el sector de valencians que propugnen per al nostre país un progrés que combina la modernització amb la valencianització no podem sinó mirar amb simpatia. Nosaltres també sabem de mobilitzacions d'esperances i energies ciutadanes i de voluntat d'animar la

un control sobre el propi destí comparable al d'altres comunitats autònomes, en el cas valencià ha justificat aquestes mobilitzacions (i encara les justifica) la necessitat de fer actius els sectors de la dreta (actualment governant)

social i de traduir-se en avanços per al moviment civil que les impulsa. Només repassant l'ampli ventall de forces que ha donat suport a la manifestació de la Diada a les Balears (molt més ample del que no ha pogut ni ho

tes, de virtuts i defectes com les de qualsevol altre país. Si us hi fixeu, a vosaltres, com a nosaltres, els mitjans de comunicació de tot l'Estat tendeixen a fer-nos cas en moments de catàstrofe o successos dramàtics, amb ocasió de

festes o de banals curiositats turístiques o d'espectacles. I encara, com que a les Illes últimament el PP ha pres el costum de canviar sovint de president, això que ens teniu guanyat als valencians pel que fa a les notícies!.

Les gran mobilitzacions cíviques, per tant, són un toc d'alerta, un civilitzadíssim colp de puny sobre la taula, però és en la perseverància lúcida de l'acció política i ciutadana, en la capacitat de transformació

que pressionen cap a la secessió lingüística del català i la liquidació, en conseqüència, de les condicions de possibilitat d'una normalitat cultural que es construeix molt a poc a poc.

Eixir al carrer, però, no és suficient i s'ha de tenir, a més a més, la lucidesa d'intuir el perill que l'exercici pugua derivar en un ritual de compensació i autojustificació davant la textura aspra i difícil de les coses de cada dia. Perquè el que aconseguixen, i el sentit que tenen, aquesta mena de manifestacions és cridar l'atenció sobre una dinàmica i sobre un conflicte. Fan, en definitiva, evident la força d'un estat d'opinió, d'una predisposició, que ha de trobar la forma de transformar-se en acció política i

podrà ser al País Valencià durant molt temps), sorgeix la sensació que això que estic comentant és ben possible. Caldria, però, constatar-ho en la pràctica allunyada de les eufòries i les càmeres. Aquí és on ens jugem de veritat la qüestió i on resulta cada vegada, com més complexes són les nostres societats, més complicat (però també més suggerent i enriquidor) treballar en un sentit eficaç i viable.

Balears i valencians vivim en comunitats invisibles. Una crosta de tòpics econòmics i folklòrics, amb la inestimable ajuda de la inconsistència dels nostres dirigents i de les nostres estructures polítiques, amaga a l'exterior la riquesa d'unes realitats socials i culturals tan plenes de problemes, de llui-

Les grans mobilitzacions són un toc d'alerta, un civilitzadíssim colp de puny a la taula

•••

normalització lingüística i cultural.

En aquest tram de democràcia ja tan consolidada, i com a les Balears, al País Valencià han sovintejat les grans manifestacions de masses de signe nacionalitari. I si en el cas de les Illes els motius són la legítima voluntat d'aconseguir un sostre competencial equiparable i

Una crosta de tòpics amaga a l'exterior la riquesa d'unes realitats socials i culturals

•••

democràtica i en la vertebració de propostes unitàries dins de la major pluralitat on rau el secret de la nostra necessària i possible visibilitat col·lectiva.

Adolf Beltran,
director d'El País
al País Valencià.

Com a mínim, demanar

A les Balears, com arreu, la política és cada vegada més un mercat. No cal escandalitzar-se, no és necessàriament negatiu. I una de les primeres lleis del mercat és que l'oferta i la demanda tendeixen d'una manera natural a confluir, que l'existència d'una demanda amb una massa crítica suficient acaba generant una oferta, però també que l'existència d'una oferta prou duradora acaba excitant una demanda. Això passa amb tot, amb els detergents, amb els diaris i amb els partits polítics. Després de les moltes coses que han passat en la política i en la parapolítica balear en els últims mesos,

un observador exterior pessimista podria dir: molts esdeveniments, molts esdeveniments, però al cap i la fi estem on estàvem. L'oferta política balear és la que era. Potser fins i tot més frustrant, perquè semblava que podia haver canviat poc o molt, i al final hem tornat al punt de sortida. Com si tot plegat no hagués servit absolutament per res, o només per perdre el temps i les energies. Però un observador extern més optimista -com voldria ser jo- podria introduir un matís a aquest diagnòstic. Es cert que l'oferta política balear no ha can-

viat. Però i la demanda? La forta capacitat mobilitzadora entorn de la reivindicació de Comunitat Històrica sembla ser el termòmetre d'una positiva temperatura de la demanda. I la gestió de Cristòfol Soler, tot i les seves contradiccions i la seva fragilitat, hauria servit per descobrir que certes coses són possibles i per tant per excitar-ne la demanda. Potser sí que la demanda s'ha eixamplat. S'ha dit, i és veritat, que la reivindicació de Comunitat Històrica és molt modesta en el seus objectius. I que les posicions de Soler tampoc no eren precisament

revolucionàries. Però per a un moviment de defensa de la identitat, per a un moviment per l'autogovern, pot ser més efectiva l'existència d'una reivindicació extensa tot i que de poca intensitat que una reivindicació intensíssima, però de quatre. En el temps del mercat, l'oferta política només s'adapta a les majories o a les minories amb prou massa crítica. Hi ha oferta quan hi ha demanda suficient. Potser el que ha passat és la prova de l'existència de la demanda en una extensió més gran de la imaginada. Si fos així, seria qüestió de temps.

Vicenç Villatoro,
periodista de TV3

ITALIA DEL NORD

10 - 18 d'Agost de 1996

Visitant: Bolonya, Ràvena,
Venècia, Dolomites,
Verona, Llacs de
Garda i Como,
Lugano i Milà.

Vol regular Iberia
Palma - Barcelona - Milà

INFORMACIÓ:

VIAJES BAIXAS, S.A.

C/ Soledat, 4 • Tel. 72 52 54

Amb el suport de:

OBRA CULTURAL BALEAR

La menorquina és una comunitat històrica o part d'una multinacional?

Sembla que fa unes quantes setmanes hi va ver una Diada a Mallorca, on la gent - un grapat d'arreglats, cridaners i joves, devien ser- demanaven no sé què per a la Comunitat. Aquesta és aproximadament, si hem de fer cas al mitjà de comunicació més poderós de Menorca, la "informació" que els menorquins van poder treure en relació a la manifestació multitudinària que el dia 18 de maig va omplir de gom a gom la plaça Major de Palma. El diari *Menorca*, el creador en un 80 per cent diuen- de l'opinió a l'illa, va ignorar aquest esdeveniment. Per què? Tal volta perquè va succeir a Mallorca, que, com ja és sabut, és un altre món per als menorquins? No deu ser això, perquè el diari obre les seves pàgines també a altres mons: per exemple, té unes pàgines "nacionals" (o sigui espanyoles) i unes altres de l'estranger. Bé, així mateix, hi ha "Balears", que és una secció no gaire fixa, on es parla del Govern i dels avatars del PP, però de la Diada organitzada per l'Obra Cultural Balear, res de res. Bé, sí. Una setmana i un dia més tard, el diumenge de cincuaesma, se'n va fer eco a través d'una mínima gaseta situada a la dreta d'una pàgina esquerra; o sigui en un lloc semiòtica-ment irrellevant.

I enguany, tanmateix, es

reivindica un increment de l'autogovern en clau de Comunitat Històrica; l'any passat fou per la llengua.

Potser fou perquè el motiu de la mobilització no era del gust de la línia editorial? I jo què sé. Cadascú és lliure per triar allò que convé que la gent sàpiga i allò que no. I en el mercat lliure de la informació sempre hi ha mitjans que són més independents que no d'altres. Al cap i a la fi, que no diuen que qui té el mànec de la paella fa anar l'oli per allà on vol? Doncs deixem-ho córrer. Qui va voler assabentar -se'n, ho va poder fer per la TVE.

El cas és que una entitat constituïda prou recentment, que gosa a anomenar -se Acció Cultural de Menorca i que té entre els seus objectius fundacionals defensar la identitat nacional de Menorca en el marc dels Països Catalans i promoure i contruibuir al desenvolupament i la consolidació del procés institucional de Menorca i de les illes Balears i de llurs institucions d'autogovern va creure oportú adreçar-se als ajuntaments i al Consell Insular de Menorca tot demanant-los que els plenaris respectius manifestassin la seva adhesió al contingut de la Diada, ja que, a Menorca, no s'hi havia organitzat cap manifestació popular. La resposta de totes aquestes instàncies polítiques (Maó, Alaior i Es Castell amb alcaldes del PSOE; la res-

ta, del PP) ha estat fins a ara el silenci més absolut.. Decebedor, tot plegat. És clar que, llegint al Diari de Sessions del Parlament com es va aprovar la Declaració Institucional del màxim òrgan d'autogovern de les Illes, la cosa no resulta estranya. Al darrer punt de l'ordre del dia 14 de maig de 1996 es va llegir el text d'una proposició no de llei presentada per tots els grups parlamentaris, relativa a la Diada. Mentre el breu text de la declaració era llegit per la secretària primera, el president de la Cambra va haver de demanar silenci a les senyories dues vegades; a la tercera, va fer interrompre la lectura i va advertir al grup popular: "per favor, ocupin els seus llocs i prestin atenció". La proposició va ser aprovada per unanimitat i Cristòfol Soler, en conseqüència, va acudir quatre dies més tard a la concentració de la plaça Major, però en una soledat patètica enmig d'aquella gernació, fet que fou premonitòri de la traïció que ordiria contra Soler poques hores després la seva guàrdia pretoriana, o sigui els Matas, Flaquer, Estaràs, Berastain, *et alia*, sota les ordres inequívokes de Cañellas, son amo. Tornant a Menorca, dia 23 de maig es diari publicava a dues pàgines centrals una entrevista amb Gabriel Cañellas, en que aquest "acceptava la resolució d'Aznar com el final de la

seva carrera política". Atenció que, en dir la seva, no es desfeia l'ambientat de saber si es referia a ell mateix o al seu president Aznar, el qual, vegent com van les coses per les illes del PP, té motius sobrats per preocupar-se'n! A Menorca, sembla -sempre segons el que he pogut llegir a la quasi totalitat de la premsa insular- que la crisi permanent del PP no fa forat entre la gent que va votar aquest partit. I quan hom pensa en els comentaris i titulars a primera pàgina amb que s'obsequiava al president Tirs Pons i al Govern socialista del Consell Insular de Menorca l'any 1984-85 per mor d'una gestió irregular al Consell de Treball, la qual va suposar una despesa anòmala de 123.000 ptes (!!!), i hom ara veu les trapasseries dels mestres d'ètica d'ahir o escolta els silencis eloqüents en passar de puntetes sobre no ja "pressumptes implicats", sinó reals imputats en escandols com els del tunel de Sóller, Fundació Illes Balers i altres *Brokervals* diversos, no puc fer altra-ment que considerar la insuportable lleugeresa del ser o meditar -DE PROFUNDIS- sobre quina mena de *Comèdia Humana* és l'espectacle de la nostra vida quotidiana.

**Joan Francesc
López Casasnovas**
professor de l'Institut
Josep Maria Quadrado
de Menorca

Diada per Mallorca, la Llengua i l'Autogovern.
18 de maig de 1996.

Moltes gràcies a tots !

Aquest no és un anunci publicitari. És un anunci d'agraïment a tot el poble de Mallorca per la seva participació a la gran concentració del darrer 18 de maig a la plaça Major de Palma, a la Diada per Mallorca, la Llengua i l'Autogovern.

Gràcies als joves i als grans, als de Palma i als de la Part Forana, al món de l'empresa i al món sindical, als professionals, als ensenyants, als universitaris, al món de la cul-

tura popular, a l'església mallorquina, a les entitats veïnals i mediambientals, a les federacions de persones majors, a tots els mitjans de comunicació, als pares i mares d'alumnes, als centenars d'entitats i col·lectius que aportaren el seu nom i la seva feina per fer possible aquell gran dia. A totes les institucions que feren costat a la Diada i a la seva reclamació, l'equiparació autonòmica de les Balears amb les Comunitats Històriques.

Les entitats organitzadores, i l'Obra Cultural Balear com a entitat coordinadora, volem donar-vos les gràcies a tots. A aquells milers de persones que aixecàreu a l'unísson l'himmens Mosaic Humà i a tots els qui, des de ca vostra, també en compartíeu l'esperit i la força.

*Gràcies a tots
i continuem endavant!*

El dia 9 de maig es celebrà el dia d'Europa. Els organismes de la Unió

Europea varen fer festa i actes commemoratius, però què és el què es commemorà?

Ens caldrà anar una mica enrera en la història d'Europa, una història antiga i plena d'enfrontaments entre els seus pobles. El darrer va ser entre 1939 i 1945. Uns anys després, el dia 9 de maig de l'any 1950 el Ministre d'afers estrangers de França, Robert Schuman, donava a conèixer les bases del que seria la "Comunitat Europea del Carbó i de l'Acer" (CECA). Posar en comú la producció d'aquests materials, bàsics en aquells moments per a una indústria de guerra, volia dir establir les bases per a una situació de pau. Avui commemorem aquella efemèride, prou important: és la que ha permès tenir més de cinquanta anys de pau a Europa.

- A tot Europa? - em pregunta un jove una mica molest per la meua afirmació.

- No, només em referia a la Unió Europea, l'Europa que formen 15 estats membres- li contesto, una mica dolgut.

Ben segur que el jove pensa en el recent conflicte de Bòsnia que la Unió Europea ha estat incapaç d'aturar i que durant quatre anys ha causat una tragèdia a un territori que també pertany a Europa.

Al Tractat de Maastricht es van posar les bases per a una política exterior comuna. Malauradament, la política exterior dels estats de la Unió, pel que fa a la problemàtica de l'ex-Iugoslàvia, no ha estat un exemple de política comuna. Els interessos particulars de cada estat han prevalgut per damunt de l'interès general. Esperem i desitgem que la Unió avanci cap a la seva unitat política i arribi a tenir una política exterior única amb l'autoritat necessària per aturar conflictes com el de Bòsnia.

Les valoracions crítiques a la Unió Europea no tenen però només una

Què celebrem el dia d'Europa?

orientació política com la que acabo d'esmentar. N'hi ha que fan referència a temes econòmics específics relacionats amb la indústria, l'agricultura i la pesca. Hi ha qui arriba a qüestionar-se si va ser realment possible entrar a formar part de la Unió Europea; entrar al Mercat Comú, utilitzant una terminologia de fa vint anys.

La política agrària comunitària, la presència als nostres mercats de fruita procedent d'altres països, tant de la Unió Europea com de països tercers - en definitiva, productes que fan la competència als nostres -, són alguns exemples i en podríem aportar d'altres. Més d'un pot pensar si no ens hauríem pogut estalviar tot això, si no fóssim a la Unió Europea.

Des d'una opció política que sempre ha defensat la presència dels Països Catalans i de l'Estat espanyol a Europa, es pot donar una resposta a aquests interrogants. Un repàs a la història del darrer segle i mig, permet adonar-se que l'Estat espanyol va viure molt aïllat de la resta d'Europa, només recolzat en un imperi d'ultramar cada vegada més petit i que es va desfer totalment el 1898. L'entrada a la Unió Europea va representar la recuperació del nostre paper de ciutadans europeus i va fer possible compartir els objectius de democràcia, de llibertat i de defensa dels drets de l'home, el més important patrimoni de l'Europa actual.

Aquell aïllament en l'àmbit polític tenia també un paral·lel en el camp econòmic. L'entrada a la Unió ha volgut dir la necessitat d'adaptar la nostra economia a un espai obert. D'altra banda, és l'única opció possible a la fi del segle XX. Vivim en un món que tendeix a suprimir les barreres comercials i on la facilitat de comunicacions ha fet desaparèixer el problema de les distàncies.

Avui l'Estat espanyol rep molt més del què aporta a la Unió Europea; és un receptor net, com també ho són

Grècia, Irlanda i Portugal. Una part molt significativa de les aportacions que es reben van destinades al

sector agrari i les subvencions dels preus agrícoles representen aproximadament el cinquanta per cent del pressupost de la Unió.

Molt importants són també les aportacions dels anomenats Fons Estructurals i Fons de Cohesió, que beneficien de forma especial aquelles zones menys desenvolupades de la Unió Europea i contribueixen a reforçar la cohesió social entre els estats membres.

La unitat política d'Europa vol dir un poder supra-estatal cada cop més fort i per tant, la possibilitat d'afirmar cada vegada més les identitats nacionals, també les de les nacions sense estat, en el marc d'una Europa plural. Durant molts anys, pels ciutadans de Catalunya, Illes Balears i País Valencià la idea d'Europa anava aparellada a la de llibertat, democràcia i drets de la persona. Avui i en el futur, la mateixa idea comprendrà també els drets dels pobles.

La Unió Europea no és una entitat acabada: els estats del centre i de l'est d'Europa truquen a la porta. Des de sempre han estat europeus i ara que són lliures, volen participar d'aquest projecte comú. L'ampliació no serà una tasca senzilla però cal no desil·lusionar-se.

Europa no pot ser una mena de paradís tancat a la resta del món, gran part del qual veu el benestar i les llibertats d'Europa potser amb recel i amb una mica d'enveja, però també amb esperança. Hem de ser solidaris amb ells.

Aquesta Europa unida, oberta i solidària no és la realitat d'avui. En tot cas, la Unió Europea n'ha posat els fonaments. Podem alegrar-nos de quaranta-sis anys d'història des d'aquell primer dia d'Europa. El futur depèn de tots nosaltres i inquietuds com la del jove insatisfet, en són un bon auguri.

Joan Vallvé

**Eurodiputat per la coalició
PSM-CIU-UPV**

FULL INFORMATIU

Núm 14. - C/. de la Imprenta, 1 - 07001 Palma - Tel 72 32 99 - Fax 71 93 85

Continuen les obres de rehabilitació de Can Alcover

Les obres de rehabilitació de Can Alcover, casa donada per Pau Alcover a l'OCB, continuen el seu curs. Aquestes dependències seran gestionades per la Fundació Joan Alcover. Centre Internacional de Cultura. La institució es dedicarà a la difusió de la realitat cultural, lingüística i social de les Balears i de totes les terres de parla catalana.

Mentre es treballa en la rehabilitació de l'edifici, s'han dut a restaurar una sèrie de quadres que formen part del llegat de Can Alcover. Entre les pintures destaquen obres d'Antoni Gelabert, que es va dedicar principalment

al retrat, la figura i el paisatge; Joan Fuster, un artista que evolucionà des d'un realisme idealitzat a posicions postimpressionistes; Narcís Puget, considerat el pare de la pintura eivissenca moderna; Bartomeu Ferrà, pintor, crític d'art i publicista; Pere Càffaro, deixeble de Ricard Ankermann, i els germans Bartomeu i Francesc Maura. També s'han enviat a restaurar els fons mobiliaris. El casal Alcover és situat al núm. 24 del carrer de Sant Alonso. L'edifici pertany a l'OCB des de principis dels seixanta, època en què fou llegat a l'entitat pel fill del poeta.

Jordi Pujol rep a Palma l'OCB

Una delegació de l'OCB, encapçalada pel seu president, Antoni Mir, va ser rebuda dia 17 de maig en una llarga audiència pel president de la Generalitat de Catalunya. Pujol havia viatjat a Palma per mantenir la reunió semestral dels dos Governos autonòmics, encetades l'any 1993 arran d'una visita de Pujol a Mallorca en què fou convidat per l'OCB i la patronal CAEB.

Soler i Pujol, acompanyats per una àmplia representació dels seus gabinets, varen celebrar una sessió de treball al Castell de Bellver de Palma en la qual, segons Jordi Pujol, es va evidenciar la sintonia i l'alt grau de coincidència entre els dos Governos, sobretot en matèria de finançament

autonòmic. La qüestió lingüística fou un altre dels assumptes tractats al decurs de la cimera.

Jordi Pujol va rebre també, i per espai de gairebé una hora, una representació del món empresarial de totes les illes, just abans de rebre, també durant gairebé una hora, l'entitat capdavantera en la promoció de la cultura, la identitat i l'autogovern de les illes Balears. L'OCB explicà al president de la Generalitat amb total claretat i independència de criteri les necessitats més urgents, al seu parer, per al manteniment de la personalitat, la llengua i la cultura pròpies de Mallorca i de la nostra Comunitat. La delegació de l'OCB va plantejar també la necessitat de reforçar la cooperació cultural, en el sentit més ampli, entre Catalunya i Balears, i les reivindicacions d'autogovern ple i de consideració de comunitat històrica que l'endemà de l'entrevista es varen plasmar en la Diada per Mallorca, la Llengua i l'Autogovern.

Francesc Bujosa, secretari de l'OCB; Antoni Mir, president de l'OCB; i Maties Oliver, directiu de Voltor; flanquejant Pujol i l'expresident de la CAIB, Cristòfol Soler

La Diada fou també notícia de coberta a alguns diaris estatals.

Les televisions i la premsa es feren ampli ressò de la Diada

La Diada per Mallorca, la Llengua i l'Autogovern, celebrada el passat dia 18 de maig a la plaça Major de Palma, va tenir una important cobertura informativa a les televisions i a la premsa i ràdio estatals. El mitjà de comunicació no només varen anar donant informació puntual sobre la Diada abans que es produís l'esdeveniment. El dia 19 de maig els principals diaris de l'àmbit estatal varen sortir al carrer amb la notícia de la Diada a la seva coberta. Les televisions i les ràdios, per la seva part, ja havien informat de la gran manifestació popular als

seus informatius de la nit. La foto aèria, feta des d'un helicòpter en què es podia llegir "Som Comunitat Històrica", omplí mitja plana de la colorista coberta del diari català "Avui" amb el títol "30.000 manifestants a Palma per l'autogovern i la llengua". El rotatiu El País també va dedicar l'única fotografia de la seva coberta a la manifestació popular, on deia: "Mallorca se moviliza por la lengua i el autogobierno". Mentre que la Diada ocupà molts de centímetres informatius al diaris Avui, El País i també El Periódico de Catalunya,

als rotatius La Vanguardia i ABC sel's va passar per alt l'acte reivindicatiu que va concentrar desenes de milers de mallorquins. La televisió autonòmica de Catalunya, TV-3, va fer un important desplegament de mitjans per tal de cobrir la Diada. La crònica de la jornada reivindicativa va aparèixer al Telenotícies Nit. A més a més, els telespectadors del Telenotícies Migdia del 19 de maig varen tornar a veure i sentir com havia transcorregut la diada reinvidicativa-festiva del dia anterior.

Tot i amb això, el desplegament informatiu més espectacular el va fer el Centre de TVE a les Balears. Des de les cinc i mija

El desplegament més espectacular el va fer el Centre de TVE - Balears

fins a les set de l'horabaixa, les càmeres de la televisió balear seguien en directe el gran esdeveniment popular: molta gent va poder, des de les seves cases i a través de la segona cadena, gaudir del moment en què es construï el gran mosaic humà per dues vegades consecutives. La primera cadena de Televisió Espanyola també va oferir extensament la notícia de la Diada a la segona edició del Telediari estatal. Les ràdios locals, per la seva part, varen facilitar la

notícia a les seves cadenes estatals; i premsa periòdica d'arreu de l'Estat la recollí gràcies a EFE, amb la qual cosa la Diada va tenir un ressò arreu de l'Estat espanyol.

Cal destacar també el gran esforç informatiu que varen realitzar els mitjans de comunicació insulars. Tota la premsa mallorquina va convertir la Diada en notícia de coberta. Només quan es produeix un esdeveniment de gran magnitud els rotatius coincideixen a col·locarlo en un espai informatiu tan rellevant. Las ràdios i les televisions (TVE-Balears, Antena-3 a Balears i les insulars Canal 4 i Canal 37) també feren un gran desplegament informatiu. Amb posterioritat, aquests dos canals varen fer dos programes especials. A Canal 37, l'espai Línea Pública, presentat pel periodista Carles Marín, oferí un reportatge de la Diada en un programa dedicat a la normalització lingüística. Canal 4, que a més havia estat escollida pels organitzadors per filmar les imatges des de l'helicòpter, va emetre un programa especial sobre el 18 de maig.

Les conseqüències informatives de la Diada s'han pogut palpar fins fa poc temps. Després de la celebració de l'acte, es va produir un seguit d'articles d'opinió, valoracions i referències directes o indirectes a l'esdeveniment, del qual encara avui es parla.

■ Reunió de les delegacions de la Part Forana

La Junta Directiva de l'OCB, conscient de la nova etapa que neix després de la celebració de la II Diada per la Llengua i l'Autogovern, vol posar en marxa una sèrie d'iniciatives que consolidin l'entitat cap el futur més pròxim. Per tal motiu va convocar una reunió, Montis-sion de Porreres, a la que assistiren les delegacions de la Part Forana. En l'ordre del dia, es van tractar temes relatius a la nova situació política i es va fer un balanç de la Diada i les prioritats de l'OCB en la nova etapa.

■ El geperut de Notre Dame, en català

Joves de Mallorca per la Llengua demanen públicament al Govern que faci les passes necessàries per aconseguir que el públic de Balears pugui veure la pel·lícula *El geperut de Notre Dame* en català. "Seria molt greu que a les Balears no arribàs la versió doblada que d'aquesta pel·lícula farà la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya", manifesten en un comunicat els Joves de Mallorca per la Llengua.

Aquesta plataforma juvenil a favor del català creu que les mobilitzacions produïdes a Mallorca i a Catalunya, en protesta per l'estrena exclusivament en castellà de la pel·lícula *Pocahontas*, foren decisives en el canvi d'actitud de la distribuïdora europea de Disney. Segons els Joves, cal tenir en compte que les produccions de Disney van dirigides majoritàriament al públic infantil i juvenil que ha après la llengua a l'escola i que s'ha demostrat gran consumidor de productes en català. És important

■ Nova delegació a Calvià

Els termes municipals de Calvià i Andratx podrien tenir ben aviat una delegació de l'Obra Cultural Balear. El passat 30 de juny es va celebrar una reunió preparatòria per a la creació de la nova delegació, que es fa més necessària en aquestes poblacions on l'ús de la llengua catalana és en una situació de precarietat. La posada en marxa de la delegació, que desenvoluparà activitats a Peguera, s'Arracó i altres poblacions de Calvià i Andratx, coincideix amb l'obertura d'una altra a Lloret, on Andreu Ramis i Felip Munar són dos dels promotors de la iniciativa

recordar que Disney, dobla les seves pel·lícules a més de 60 idiomes, alguns dels quals amb menys nombre de parlants que el català.

■ Premis Cerdà de l'any 1996

L'OCB va ésser convidada a participar al lliurement dels Premis Cerdà d'enguany, que es va celebrar el passat mes d'abril. A l'acte, hi fou present, Antoni Mir, president de l'entitat. Són molts els vincles que agermanen els pobles de Mallorca i la Cerdanya; tot dos formaren part de l'antic Regne de Mallorca. La Cerdanya constitueix una curiositat geogràfica. El seu territori es troba dividit entre dos Estat (França i Espanya) i en aquesta banda dels Pirineus en les províncies de Girona i Lleida. Això significa que a l'hora, per exemple, de telefonar es fan servir codis diferents segons la demarcació territorial en que es trobi el poble o la vila. Precisament, l'Institut d'Estudis Ceretans ha tengut la iniciativa de publicar cada any una guia d'adreces, telèfons, codis postals i altres dades anomenada *Cerdanya a l'abast*.

ELS JOVES ESCRIPTORS HOMENATGEN LLOMPART

Sota el títol de Llompart amb paraules ben planes es va estrenar el passat 21 de maig, al Teatre Principal de Palma, l'homenatge en forma de representació teatral, preparat per l'Associació de Joves Escriptors en Llengua Catalana i el grup Ara Teatre. L'acte va comptar amb la col·laboració de l'Ajuntament de Palma, La Caixa, l'STEI, l'AELC i de l'Obra Cultural Balear.

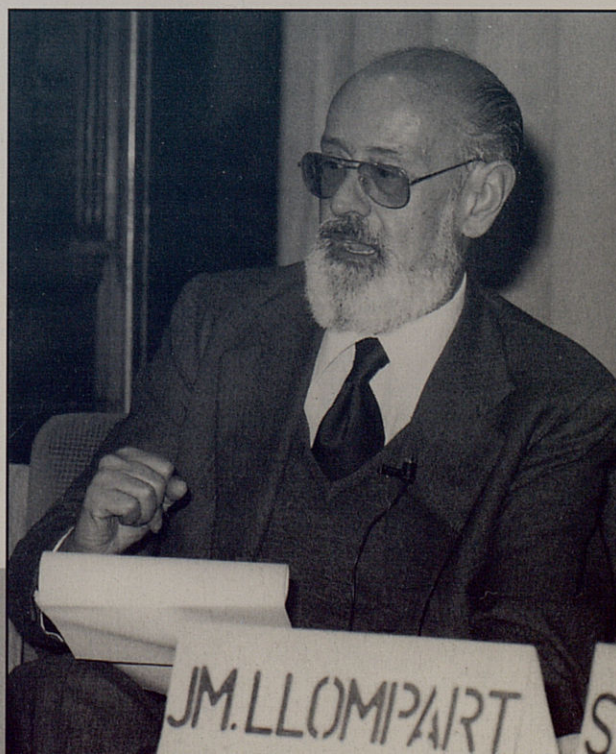
L'homenatge dels joves escriptors al que fou president de l'OCB, Josep Maria Llompart, consisteix en un original muntatge de diverses etapes de la vida de l'escriptor, combinats amb lectures d'alguns dels seus poemes.

L'AJELC va fer públics dos manifestos contra la corrupció en el món editorial i en els premis literaris, la mala distribució al continent dels llibres editats a les Balears i contra les adaptacions de clàssics per a infants.

A l'acte, hi intervingueren també els escriptors i amics personals de Llompart, Antoni Serra i Antònia Vicens. Antoni Mir,

President de l'OCB va glossar la figura de Josep Maria Llompart i va llegir el poema que obre el llibre d'or de l'entitat, obra del poeta homenatjat.

D'altra banda, l'AJEC, que va celebrar la seva primera assemblea de socis el passat 28 de juny, continua amb el cicle de conferències "L'obra i el seu autor" cada divendres al bar Es Pinzell de Palma.

Josep Maria Llompart
De la Penya.

NOTÍCIES DE L'OBRA

La Conferència Mundial de Drets Lingüístics reuneix els signataris de la Declaració Universal

L'OCB és una de les institucions i organitzacions no governamentals signatàries de la Declaració Universal de Drets Lingüístics que es varen reunir a Barcelonades del dia sis fins al nou de juny d'enguany per celebrar la Conferència Mundial de Drets Lingüístics. A la reunió, hi varen participar dues-centes vint persones provinents de quasi

de Drets Lingüístics és el fruit d'un llarg procés de reflexió que va començar el setembre de 1994 quan les entitats promotores de la Conferència (el Comitè de Traduccions i Drets Lingüístics del PEN Club Internacional i el Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i les Nacions-CIEMEN) en van encarregar la redacció a un equip d'especialistes

de 1996 s'enceta una nova etapa que ha de culminar en una Convenció Internacional de les Nacions Unides. La finalitat de la Conferència és precisament aquesta: reforçar el pes moral de la Declaració amb les adhesions expressades, recollir noves idees i aportacions, i unir esforços per assolir l'objectiu que tots desitjam: una pau lingüística mundial justa i duradora, basada en el coneixement i reconeixement dels drets lingüístics.

Articular els drets lingüístics de comunitats, grups i persones que comparteixen un mateix espai és imprescindible per a la convivència però resulta alhora extraordinàriament complex. D'aquí que la Declaració tenguí en compte els drets de les comunitats lingüístiques assentades històricament en el seu territori per tal d'establir una gradació dels drets dels grups lingüístics amb diferents graus d'historicitat i d'autoidentificació, i dels individus que viuen fora de la seva comunitat d'origen. Gràcies a la diversitat de les aportacions rebudes l'esforç d'equilibri entre els plantejaments d'uns i altres, la Declaració no s'identifica amb cap escola determinada. Aspira a ser oberta a tots els corrents i aplicable en qualsevol situació.

■ Voltor, premiat amb la Creu de Sant Jordi

La distinció o condecoració que premia els esforços en favor de la defensa de la llengua i cultura d'expressió catalana ha estat atorgada pel Govern de la Generalitat a Voltor, Associació per la Normalització Lingüística als Mitjans de Comunicació. Aquesta entitat va promoure i actualment gestiona la recepció dels mitjans de comunicació audiovisuals del Principat (TV3, Canal 33, Catalunya Ràdio, Catalunya Música, RAC 105 i Catalunya Informació) i de València (Canal 9).

L'any passat, Voltor va celebrar els X anys de la recepció de TV3 a Mallorca, que va rompre *de facto* i malgrat nombrosos obstacles de tipus tècnic, jurídic, polític i econòmic, el monopoli televisiu que fins llavors tenia TVE. Voltor també facilita, mitjançant el centre de telecomunicacions d'Alfàbia, la difusió de les televisions insulars de Mallorca (Canal 4 i 37), que tenen com a vehicular la llengua de la nostra terra a petició de Voltor/OCB.

També ha estat guardonat enguany amb la Creu de Sant Jordi l'escriptor Josep Massot i Muntaner i l'editor Pere Serra Bauzá, per la iniciativa de la Gran Enciclopèdia de Mallorca i per la publicació del Diari de Balears.

Simposi celebrat l'any passat.

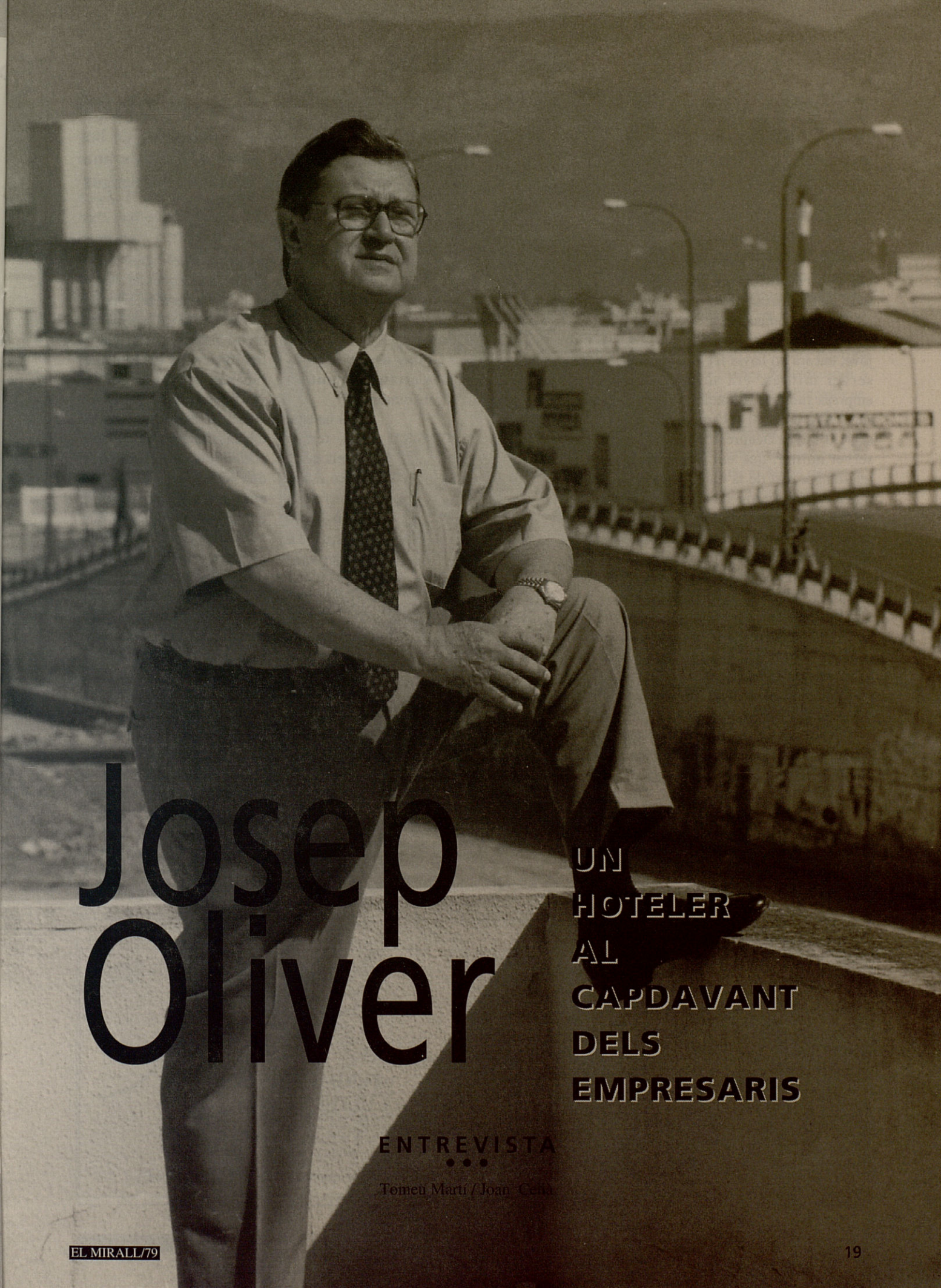
noranta Estats i de tots els continents. Hi varen ser representats un centenar d'ONG i centres del PEN Internacional. La perspectiva europea va quedar així àmpliament superada, tant per a aquesta representativitat com per la fuitesa comunicativa del debat virtual, i pel nombre molt elevat d'adhesions rebudes d'altres continents.

La Declaració Universal

provinents de diferents disciplines i camps d'actuació. En l'elaboració dels dotze esborranys successius, hi han intervingut una cinquantena d'experts de diferents països.

Adhesions expressades

La proclamació de la Declaració Universal de Drets Lingüístics marca el final d'un procés i el començament d'un altre. En efecte, el sis de juny

Josep Oliver

UN
HOTELER
AL
CAPDAVANT
DELS
EMPRESARIS

ENTREVISTA
...

Tòneu Martí / Joan Cella

ENTREVISTA

Josep Oliver ens rep al seu despatx de president de la CAEB. En aquesta entrevista es mostra partidari d'avançar cap a majors quotes d'autogovern per a les illes Balears, alhora que es pronuncia a favor que aquestes disposin d'un

regim fiscal especial. Ens parla també de com modernitzar la contractació i del paper de les nostres illes a Europa. Josep Oliver és una persona compromesa amb la cultura i la llengua pròpies de les Balears.

- Podríeu explicar-nos els vostres inicis en el món de l'empresa?

- Jo vaig començar en el món de l'empresa de molt jove, encara no havia fet el servei militar, era una empresa familiar d'hoteleria i vaig estar-hi tot una sèrie d'anys. Després del servei militar, que em va interrompre part de la meua trajectòria, em vaig incorporar a una empresa turística de diverses activitats. Posteriorment vaig anar creant les meves empreses familiars actuals. I així he anat desenvolupant la meua activitat sempre dins el món del turisme, de les agències de viatges.

- Com vàreu arribar a president de la CAEB?

- Quan l'anterior president de la CAEB va anunciar que no es presentaria a la reelecció, jo era vicepresident de la Federació Hotelera, i vàrem pensar que seria bo que hi hagués un president de la CAEB que fos de la Federació

Hotelera i, a mi, em va semblar molt bé, encara que jo no era el meu candidat. Però en un moment donat em varen oferir la possibilitat de ser president o vicepresident de CAEB, jo vaig acceptar perquè pensava que era important que hi hagués gent del món hotelier a la CAEB i em varen fer l'honor de votar-me i elegir-me per unanimitat com a president, cosa que em va fer sentir molt afalagat.

- Quina és la funció de la CAEB?

- La funció de la Confederació és la de mantenir relacions institucionals amb

totes les associacions i amb tot el món econòmic, polític i defensar els interessos de l'empresariat de la comunitat.

- Quines accions i quins temes estau tractant en aquests moments?

- Hi ha bastants temes amb els quals sempre estam fent feina, periòdicament, en aquesta casa no s'acaba mai, sempre en tenim algun en que treballar. Ara seguim molt de prop aquesta nova revisió cadastral que hi haurà, que no només afecta els empresaris, sinó a tots els veïns, comerciants i

empresaris de Palma. Posteriorment aquestes revisions es faran a la resta de l'illa. Actuam sobre el règim fiscal especial per a les Balears, creim que l'empresariat hi té molt a veure, encara que no és l'únic afectat, ja que afecta tots els ciutadans d'aquesta comunitat, però nosaltres des del punt de vista empresarial feim tot allò que podem per intentar dur aquest tema endavant. Sempre ens ha agradat donar suport a totes les iniciatives que siguin favorables al fet que la nostra economia, que és el terreny on nosaltres ens movem, afavoreixi la nostra comunitat, per tal d'incrementar el benestar d'aquesta comunitat.

- Ja que parlem del règim fiscal especial per a les Balears, quins avantatges tendria aquest, tant per al empresaris, com per a la resta de la població?

- Empresarialment ens

•
"La funció de CAEB és mantenir relacions institucionals amb tot el món polític i econòmic"
•••

EDICIONS
DOCUMENTA BALEAR

Pas d'en Quint 5, entresol 3
07001 Palma
Tel. (971) 71 81 23

FUNDACIÓ «SERVEIS DE
CULTURA PER AL POBLE»

Per a la promoció popular de la nostra cultura estam al vostre servei

Demanau informació a c/ Rubén Darío, 12, 5è-B
07012 PALMA

podria ajudar a sortir del monocultiu turístic. Tampoc no es té massa en compte que a part del turisme hi ha moltes altres coses. Hi ha bones indústries, petites però bones. Hi ha el món de la construcció, que també és molt bo. Hi ha un comerç que és dels més avançats de l'estat espanyol, molt qualificat. Jo crec que, a tot aquest conjunt, s'hi podria afegir la internacionalització d'alguns temes, com la facilitat que podrien tenir algunes empreses per muntar indústries aquí, indústries que són molt poc contaminants o que ocupen molt poc territori com les que aprofiten les autopistes de la informació. Aconseguir el parc tecnològic, és una necessitat, tal com ho hem vist a altres regions allà on hi ha hagut un desenvolupament importantíssim, com a Galícia que estan fent una feina d'internacionalització i projecció de la seva comunitat importantíssima. Nosaltres som una comuni-

Josep Oliver mira el futur de l'empresa amb optimisme.

tat petita, no podem créixer més enllà. Jo ho compar, salvant les distàncies, amb Holanda, un territori petit, que ha hagut de treure de fora moltes qüestions, però que les administra des de dins i que ha tengut

beneficiar part de l'economia d'altres països, es creen *holidays* i es creen situacions que no perjudiquen els països propers.

Si nosaltres tenguéssim un regim fiscal, en una comunitat que a

perquè nosaltres estam envoltats per la mar, no és allò de "a partir del quilòmetre tal" com si que passa a altres comunitats que el tenen, com Navarra, o el País Basc. Aquí no passa, nosaltres tenim ben delimitada la nostra situació. Crec que no només seria beneficiós per a nosaltres, els ciutadans de les Balears, sinó que seria important per a la resta de l'estat. És podrien utilitzar les Balears com a plataforma de llançament, crec que seria bo i així ho he manifestat, sempre que n'he tengut ocasió, a tot-hom que m'ho ha demanat, fins i tot a persones de molt alta situació dins aquest país.

- Sembla que hi havia reticències per part dels empresaris canaris al fet que tenguem aquest règim fiscal especial...

- Nosaltres ja vàrem dir tot d'una que va sortir la notícia que pensàvem que no podia ser. Hem parlat amb representants de

l'empresariat canari i no hi ha cap problema. A més,

"El règim fiscal especial no només seria beneficiós per a les Balears, també per a la resta de l'estat"

"Tenim dret a administrar-nos sense sentir-nos discriminats, som Comunitat Històrica"

l'habilitat de tenir un conjunt de lleis que els permet

Ses Piules
Estudi
de
Perruqueria

Carrer Navarra, nº 3, 1r - 07003 Palma - Tel. 71 80 37

EL MIRALL

**AMB EL
SUPORT DE**

fundació congrés de cultura catalana

hem promogut uns intercanvis, ens visitarà una delegació d'empresaris canaris i, després, nosaltres anirem allà i si hi ha hagut cap malentès segur que s'arreglarà.

- Quins avantatges i quins inconvenients té la insularitat per a un empresari?

- Si he de ser honest, he

de dir que crec que tenim més avantatges que inconvenients, perquè jo no em canviaria -aposta no m'he canviat- per cap empresari de cap altre lloc. Crec que tenim molts avantatges, perquè afortunadament a causa del desenvolupament turístic tenim els avantatges d'una capital gran i no en patim els inconvenients.

Tenim un comerç esplendïdament diversificat, unes instal·lacions d'oci molt bones, una activitat cultural que és superior a la dimensió que té una comunitat i una ciutat com la nostra, és innegable, tenim unes institucions esportives que no són tan bones com voldríem, però tenim una densitat i una xarxa bastant bones,

tenim pocs problemes d'ubicació de l'ensenyament. Crec que tot això són avantatges indiscutibles, per tant crec que els empresaris d'aquí hem tengut tots aquests avantatges. Incon-

venients, per suposat que en tenim: tenim un cost extraordinari d'insularitat, qualsevol matèria prima que haguem d'emprar, s'ha d'elaborar i importar i això té un cost addicional, que és el cost del transport; tenim també el desavantatge de no poder tenir algun tipus d'indústria pesada a prop, però això alhora és un avantatge. Si quan es va crear la Ford a Almussàfer (València) ens haguessin dit que la portaven aquí, hagués hagut gent que hauria estat molt contenta, avui no hi estariem. És clar que tenim els inconvenients de ser una comunitat amb un territori reduït.

- Quines raons hi ha des del punt de vista empresarial per a reclamar major autogovern?

- Tal com he expressat

BIBLIOTEQUES MUNICIPALS

CORT Pça. Cort, 1 - C.P. 07001	BLANQUERNA Sant Joaquim, 9 - C.P. 07003	SANT JORDI Pau Bouvi, 31 - C.P. 07199
MOLINAR Xadó, 7 - C.P. 07008	RAFALL VELL Pere Ripoll Palou, 9 - C.P. 07008	SA INDIOTERIA Gremi Tintorers, 2 - C.P. 07009
ESTABLIMENTS Pça. Immaculada, 3 - C.P. 07010	SON RAPINYA Catalina March, 4A - C.P. 07013	S'ARENAL Pça. Rul. Ian Garcies, 5 - C.P. 07600
SON GOTLEU Regal, 105 - C.P. 07008	GENOVA Barranco, 22 - C.P. 07015	Sta. CATALINA Fàbrica, 34 - C.P. 07013
COLL D'EN REBASSA Albuera, 1 - C.P. 07007	POLIGON DE LLEVANT Ciutat de Queretaro, 3 - C.P. 07007	SON FORTEZA St. Isidre Llauredor, 25 - C.P. 07005
L'OLIVAR Mercat de L'Olivar, 104-105 C.P. 07002	SON XIMELIS Cap Blanc, 15 A - C.P. 07013	EL TERRENO Nuvol, 1 - C.P. 07015

Ajuntament de Palma

ENTREVISTA

•••

anteriorment, hem de tractar d'aconseguir el màxim de competències i la igualtat amb la resta de comunitats de l'estat espanyol. No volem més que els altres, però tampoc no volem ser menys, perquè tenim dret a administrar-nos i prendre les nostres decisions sense sentir-nos discriminats, atès que nosaltres som Comunitat Històrica.

- Com valorau aquestes primeres setmanes de govern del PP a l'estat?

- És norma d'aquesta casa respectar les decisions de totes les institucions, sigui el Govern balear, siguin els consells insulars o el govern de l'Estat.

Nosaltres tenim un respecte absolut a allò que els ciutadans voten.

- Creis que és positiu el pacte del PP amb CiU?

- Qualsevol qüestió que pugui dur a l'estat espanyol serenitat i tranquil·litat i que sigui capaç de modernitzar sempre serà ben vista per l'empresariat en general. La comunitat empresarial, a vegades, ha

estat acusada injustament de pensar massa amb el món de l'empresa, però no podem oblidar que les empreses estan formades per persones. Jo crec que quan les empreses funcionen, funciona tot.

Si s'aconsegueix una

estabilitat de govern i aquesta estabilitat permet a més, avançar amb temes de modernització de l'estat espanyol, que encara no és com a altres països, encara hi ha una burocràcia més grossa que a altres països... si això es pot modernitzar, a nosaltres ens semblarà bé.

- Que li demanau a la classe política?

- Que siguin conscients de la gran responsabilitat que tenen. Son representants del poble, elegits pel poble i això significa molta responsabilitat.

- Sou partidari d'una nova reforma del mercat laboral que en signifiqui una major "flexibilitza-

ció"?

- La contractació, avui, aquí, no és una contractació moderna. Tenim molts tipus de contractes però és una contractació bastant rígida, que es pot flexibilitzar a través de convenis, de fet s'està fent, a nivell estatal, part de la passada reforma laboral s'està introduint mitjançant convenis.

L'empresari, contra el que s'ha dit no vol acomiadar gent, ningú voldria acomiadar gent. Jo crec que l'objectiu de l'empresari és contractar gent, i contractar cada vegada més, però perquè l'empresari es pugui arriscar a contractar hi ha

"Avui, la contractació laboral a l'Estat espanyol, necessita sobretot modernització"

•••

"Seria bo que els ports i aeroports fossin gestionats des d'aquí."

•••

digital

Punt de Venda Autoritzat Apple
Servei Tècnic Autoritzat Apple

Botigues Xips, Venda Informàtica i Servei Tècnic

Tot el **Hardware** que necessiteu, podem ajudar-vos en la compra del vostre equip usat.

Disponibilitat d'una àmplia gamma de CD's en Català (**Software** per a empresa, oci, educació,...)

Subministres **consumibles**

Cursos personalitzats.

Telefonia digital GSM, per muntar la vostra oficina mòbil.

I ara a Xips amb totes les compres de hardware un telèfon mòbil GSM Airtel gratuït (donant-se d'alta a Xips)

C/ Sant Joaquim, 9 Bxs
C/ Cos de Gràcia, 75

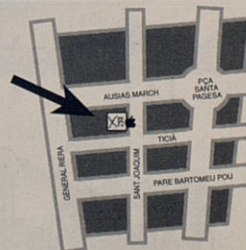
Tel: 971-76.06.76
Tel: 971-35.37.83

Fax: 971-76.04.26
Fax: 971-35.37.83

07003 - PALMA (MALLORCA)
07702 - MAÓ (MENORCA)

NOMÉS AQUÍ
TROBAREU
LA VOSTRA BOTIGA XIPS
A MALLORCA

Horari:
de dilluns a divendres
9,00-13,30 h.
16,00-20,00 h.
dissabtes
10,00-14,00 h.

A la CAEB funciona un centre de formació.

d'haver fórmules legals de contactació que no ofeguin l'empresa, que no siguin dissuassives. Lamentablement encara no tenim les fórmules adequades que incentivin, i no parl de subvencions, parl de projecció de l'empresa. A vegades es diu que és més fàcil separar-se de la dona, aconseguir el divorci, que separar-se d'un empleat. I això quan algú ha d'arriscar el seu treball personal, els pocs o molts doblers que tenguí, perquè molta gent que comença creant una empresa, no és gent que comença amb molts de

•
"Hi ha d'haver fórmules legals de contactació que no ofeguin l'empresa"
•••

doblers, és gent que en té pocs, i a vegades arrisca el seu patrimoni, o part del patrimoni que no és ni seu, perquè té els seus pares que l'avalen. Pensar que si aquesta aventura no li tan bé com ell pensava, les càrregues laborals, li podríen impedir continuar, és dramàtic. Per tant jo crec

que no es tracta de l'acomiadament lliure -expressió que mai emplem els empresaris-, que crec que ningú no té aquesta intenció, però sí que hi hagi la possibilitat que en un moment donat, i davant uns fets concrets, l'empresa no se n'hagi d'anar en orris, per una inflexibilitat. Recentment hem viscut exemples que si hi hagués hagut una flexibilitat a temps algunes empreses, potser, haurien pogut subsistir. És pragmàtic però és prescindir d'una part per poder salvar l'altra. Avui la contractació d'aquí neces-

sita modernització.

- Creis que el Govern Balear hauria de gestionar el Port i l'Aeroport?

- Sí, jo crec que sense

•
El nou empresari a vegades arrisca el seu patrimoni
•••

cap dubte hauríem de tenir una cotes d'autogovern que ens permetessin gestionar al màxim el nostres recursos. En aquest tema hi ha precedents, com per exem-

**ESPECIALISTES
EN ARTICLES
DE MUNTANYA,
CAMPING, ESQUÍ
I ESCALADA**

**ES
REFUGI**

NOVA ADREÇA

VIA SINDICAT, 21 PATI INTERIOR

(ANTIC EDIFICI DEL SINDICAT DE FORA)

Tel. 71 67 31 • PALMA

ENTREVISTA

...

ple el sud de França, on alguns ports i aeroports són gestionats de forma fins i tot mixta per patronals, càmeres de comerç i el govern del propi Departament. Jo crec que seria bo, no podem oblidar que els nostres aeroports tenen molt de rendiment i n'hi ha d'altres que en tenen molt poc, però que permeten que els nostres funcionin. Per tant sense oblidar aquesta solidaritat, jo crec que seria bo que aquestes qüestions es gestionassin des d'aquí.

- Quina relació creis que han de tenir les Balears amb Europa? Ha de ser IMEDOC un lobby a

favor de les illes de la Mediterrània?

- Primerament crec que a una Europa que s'amplia cada vegada més, les regions aniran obtenint una importància trascendental. En aquest marc, les Balears com a punt estratègic de la Mediterrània i dins el context de la IMEDOC, hem de procurar ser una avanç de les idees de desenvolupament per a projectar-lo a tot l'estat espanyol.

- Com va ser el vostre acostament personal a l'OCB?

- Qui em va acostar a l'Obra Cultural Balear va ser en Josep Maria Palau i Camps, una persona a qui

tenc un gran apreci. Hem compartit molts grans moments, molts bons viatges, alguns dels quals li han servit per a escriure aquestes grans novel·les policiaques seves, que quan les llegesc em fan recordar paisatges que hem vist junts.

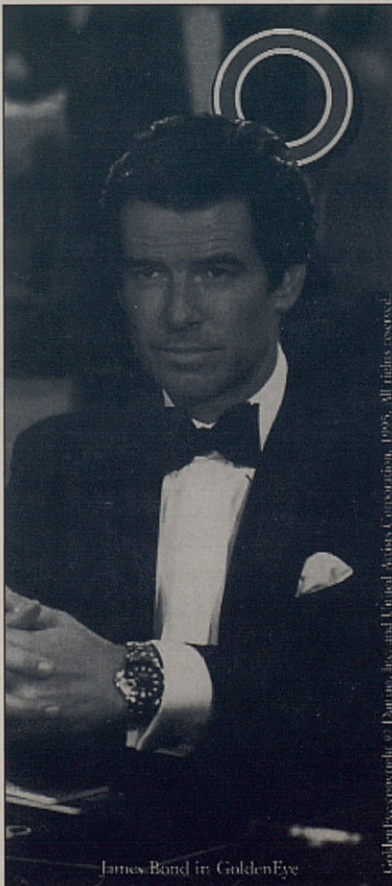
Jo des de sempre hi he sentit simpatia i m'he sentit fortament obligat a col·laborar en qualsevol cosa que fos en be de la nostra cultura, i quan hi ha hagut alguna iniciativa de l'OCB, ara record la revista *Lluc*, aquelles edicions de les rutes amagades de Mallorca, en mallorquí, que eren de les poques coses que es podien treure en mallorquí

en aquell temps, tot i que la repressió no va ser tan dura com a Catalunya. Aquí sempre varem tenir teatre en mallorquí, missa en mallorquí...

Jo sempre he parlat en mallorquí amb els meus pares i amb els meus fills i tot i que no hi he participat d'una forma activa, però si que sempre hi he contribuït amb el que he pogut. I contribuir amb l'OCB em pareixia important, tot i que hi ha hagut algun moment de distanciament, quan semblava que els temes de cultura eren patrimoni exclusiu de l'esquerra i això no em pareixia normal.

Sempre he col·laborat amb iniciatives culturals

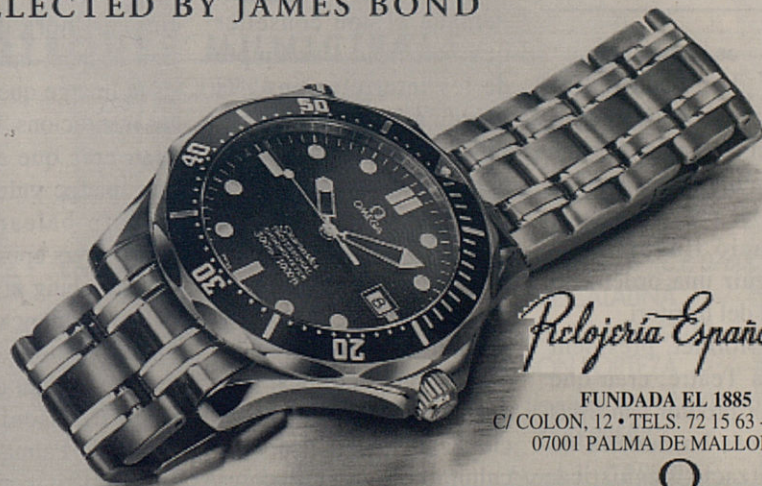
...

James Bond in GoldenEye

OMEGA

SELECTED BY JAMES BOND

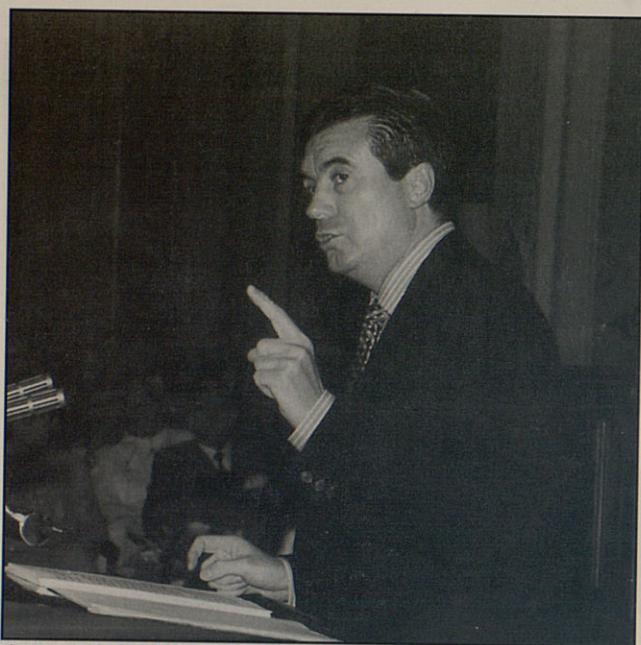

Picoleria Española

FUNDADA EL 1885
C/ COLON, 12 • TELS. 72 15 63 - 72 43 44
07001 PALMA DE MALLORCA

Ω
OMEGA

The sign of excellence

Jaume Matas el dia del debat d'investidura.

Impulsar la normalització lingüística i ordenar el territori, peticions a Matas

Després de la investidura de Jaume Matas com a president de la Comunitat Autònoma Balear, diferents organitzacions empresarials, associacions de veïnats, sindicats i representants del món de l'ensenyament, la cultura i l'espectacle fan una sèrie de demandes al nou Govern. Les preguntes formulades per *El Mirall* han estat: Què demanau de la gestió del nou president? En quins temes no hauria de donar cap passa enrere?

J.M.

Les respostes han estat diverses, però existeixen dues reclamacions molt contundents, seguiu impulsant el procés de normalització lingüística i aconseguir una ordenació racional del territori.

Carles Molinet, president d'Iguana Teatre, creu que no es pot produir cap tipus de retrocés en matèria de normalització lingüística. L'important és que el procés continuï, encara que es faci de manera lenta. Molinet apel·la directament a la Conselleria de Cultura i

demana al nou conseller que solucioni l'assumpte de les interrelacions i la coordinació entre els consells insulars, cosa que fins ara no s'ha assumit. Per el president d'Iguana Teatre és també important el fet de projectar la cultura pròpia a l'exterior "En política general, deman honestat dels càrrecs polítics, perquè sense aquesta concepció de la vida política, ni la cultura ni la resta de coses té cap importància"

Per a Miquel Vicens, president del Foment de Turisme de Mallorca, la preocupació global de la

institució que dirigeix és que la gent vingui a Mallorca. "S'ha de donar màxima importància al fet turístic i a l'ordenació del territori, dues àrees que han d'anar coordinades. Mallorca té un excés d'ocupació del seu territori. S'ha d'anar alerta de no crear noves capacitats turístiques i incrementar de manera exagerada el nombre de visitants", explica Miquel Vicens, que afegeix que també és important la millora de les infraestructures i la seguretat ciutadana.

"És necessari que els polí-

tics dels ciutadans en general.

Per la seva part, Ferran Porto, president de la Federació d'Hotelers de Mallorca, opina que el discurs de Jaume Matas va tenir un caire generalista, i que per això no comparteix el pessimisme general aflorat en els mitjans de comunicació. El president dels hotelers creu en la necessitat de traslladar més competències als Consells Insulars, d'aconseguir el reconeixement de Balears com a Comunitat Històrica, d'anar cap un desenvolupament moderat o sostin-

gut i optar per un turisme de qualitat. Porto és també partidari de defensar un

règim especial per a Balears no, tan sols a Madrid sinó també a la CE.

"Des del nostre sindicat demanam a Jaume Matas que sigui respectuós amb la cultura i la llengua de les illes Balears, i que creï consciència de país. Ha d'ésser també respectuós amb les institucions que estan al servei del poble, no respondre a interessos partidistes o individuals", afirma Pere Polo, president de l' STEI. Per al representant del sindicat de l'ensenyament, no s'hauria de tornar enrere pel que fa referència de les espectatives que va crear l'antic president Soler. "S'hauria de donar un pas endavant en el tema de la normalització lingüística, sobretot a l'escola. És també essencial que es facin les transferències educatives tant

REPORTATGE

•••

universitàries com no universitàries. El nostre sindicat creu, al mateix temps, molt important, que hi hagi diàleg social en l'establiment de relacions normals entre el Govern i les entitats cíviques i les centrals sindicals”.

Marià Serra, president de l'Institut d'Estudis Eivissencs, aposta per seguir en el clima de diàleg social que havia encetat Cristòfol Soler. S'ha de seguir endavant en la normalització lingüística per tal d'adaptar-se a la realitat sociolingüística del país. Serra es mostra partidari de l'aperturisme polític amb diàleg, acords, fluïdesa i el màxim consens pel que fa a la nostra CA. “S'ha produït certa opacitat en la vida

política, i pens que són necessaris claredat i eficàcia en la gestió”, declara el president de l'Institut d'Estudis Eivissencs, que afegeix que és molt important assumir les transferències en matèria d'educació i aprofundir en l'Estatut d'Autonomia per tal d'aconseguir més cotes d'autogovern.

El menorquí Joan Francesc López Casanoves, professor de l'Institut Josep Maria Quadrado, pensa que ha d'existir un major desplegament en matèria de normalització lingüísti-

ca, i que no es pot donar cap pas enrere en ordenació territorial. En opinió de López Casanoves, a l'etapa Soler hi va haver una

petita obertura en el concepte cultural de Països Catalans i amb això no es pot tornar cap enrere. “Tampocno es pot retrocedir en el

diàleg social, en el desplegament de la política mediambiental, en el pla de reactivació de l'economia i amb la reforma de l'Estatut d'Autonomia”.

De la seva banda, Joan Fuster, president de PIMEM, es manifesta molt

contundent i reclama que es tenguin en compte la petita i la mitjana empresa, i que el nou Govern es posi en marxa immediatament sense anar cap enrere en cap tema.

L'escriptora Pau Janer té molt clar que no es pot retrocedir pel que fa a les actituds de defensa del català, que foren molt impulsades per Cristòfol Soler. “Per primera vegada, es parlava de català i no de la nostra llengua i altres eufemismes. “Segons Pau Janer, també és necessari que la cultura deixi d'ésser la germana petita i el tema d'on primer s'escapcin pressupostos. “Un país no només es defineix pel seu desenvolupament econòmic sinó

•
Marià Serra, a favor de l'aperturisme polític i el diàleg
•••

BIBLIOTEQUES MUNICIPALS

CORT Pça. Cort, 1 - C.P. 07001	BLANQUERNA Sant Joaquim, 9 - C.P. 07003	SANT JORDI Pau Bouvi, 31 - C.P. 07199
MOLINAR Xadó, 7 - C.P. 07008	RAFALL VELL Pere Ripoll Palou, 9 - C.P. 07008	SA INDIOTERIA Gremi Tintorers, 2 - C.P. 07009
ESTABLIMENTS Pça. Inmaculada, 3 - C.P. 07010	SON RAPINYA Catalina March, 4A - C.P. 07013	S'ARENAL Pça. Rul. Ian Garcies, 5 - C.P. 07600
SON GOTLEU Regal, 105 - C.P. 07008	GENOVA Barranco, 22 - C.P. 07015	Sta. CATALINA Fàbrica, 34 - C.P. 07013
COLL D'EN REBASSA Albuera, 1 - C.P. 07007	POLIGON DE LLEVANT Ciutat de Queretaro, 3 - C.P. 07007	SON FORTEZA St. Isidre Llauredor, 25 - C.P. 07005
L'OLIVAR Mercat de L'Olivar, 104-105 C.P. 07002	SON XIMELIS Cap Blanc, 15 A - C.P. 07013	EL TERRENO Nuvol, 1 - C.P. 07015

Ajuntament de Palma

COORDINACIÓ BBIBLIOTEQUES DE BARRIADA DE L'AJUNTAMENT DE PALMA: C/ ALMUDAINA, 7-A C.P. 07001 TEL.: 71 87 95

Cristòfol Soler felicita el nou president.

també pel fet cultural". El secretari general d'UGT, Lorenzo Bravo, pensa que és important incidir en una vertadera ordenació del territori, lligada amb el turisme i el mediambient. També insisteix a continuar aprofundint en les relacions institucionals i amb el diàleg per tractar temes de caire social. "S'han d'oblidar un poc de les privatitzacions i posar l'accent en la bona gestió de les empreses. Hi ha d'haver menys retalls i s'ha d'atendre més els sectors marginals".

Bravo demana que s'abordi una política clara en matèria de normalització lingüística, i que aquest assumpte es tracti amb valentia tal com no va fer Cristòfol Soler. Per al representant sindical, s'ha de produir un debat general sobre les illes (territori, aigua, llengua, autonomia, règim fiscal, etc).

"Volem que es consolidi el creixement econòmic de la nostra comunitat fent possible, alhora, el respecte al mediambient. També desitjam arribar a les màximes

cotes d'autogovern", així de concret s'expressa Prudencio Vallejo, president d'Afedeco. Pel que fa referència al seu sector, Vallejo manifesta el seu desig que es continuï en la defensa i l'impuls

del comerç tradicional. En la seva opinió, s'ha de aprovar el Pla director sectorial comercial, quelcom així com el POOT del sector comercial. Vallejo entén que qualsevol pas enrere en ordenació del territori i mediambient és del tot negatiu, i que s'ha de anar endavant, sobretot, en la consecució d'un règim fiscal diferenciador propi.

Pau Català, president de la Cambra de Comerç de Mallorca i Eivissa, adopta una postura prudent i manifesta que Matas arriba a president en un moment molt difícil. Pensa que l'experiència de Matas al capdavant de la Conselle-

ria d'Economia i Hisenda li servirà per desenvolupar bé la seva gestió com a president del Govern., i, al mateix temps, li demana molta prudència i seny.

José Benedicto, secretari general de CCOO, afirma que Matas hauria de seguir en el diàleg que amb els sindicats

havia encetat Soler. "El diàleg social ha de reflectir una sèrie d'acords en matèria de treball que culminin amb un gran pacte per l'ocupació. S'ha de reduir l'atur, s'ha de lluitar més per al treball fix i menys eventual, alhora que es fomenten polítiques d'autocupació i inserció laboral, i es crea el Servei Balear per l'ocupació. Al seu parer, s'ha de avançar en l'aprofundiment de l'Estatut d'Autonomia i en la participació dels agents socials en el món econòmic amb la creació del Consell Econòmic i Social. Benedicto creu encertada la creació de la Conselleria de Treball i Formació.

Bravo: "S'ha d'aprofundir en les relacions institucionals"

A judici d'Aina Llauger, portaveu del GOB, en matèria d'ordenació del territori s'ha d'aturar el creixement turístic i urbanístic tant del litoral com de l'interior. S'ha de modificar el Pla de Residus Sòlids, s'ha de posar en marxa una política energètica d'estalvi i d'energia renovable. Segons la representant de l'organització ecologista, s'ha de impulsar la declaració de nous parcs naturals i espais protegits.

Margalida Estelrich, coordinadora de la Unió de Pagesos, pensa que s'ha de continuar amb la línia iniciada en matèria de normalització lingüística. "Consider molt important que els funcionaris de la CA entenguin i s'expressin en català". Per a Estelrich, és positiva la feina començada en mediambient, urbanisme i control d'empreses públiques. "En agricultura, en canvi, es pot fer una política molt més decidida, més compromesa. En definitiva, es pot fer molta més feina per millorar la situació".

El president de la Confederació d'Associacions Empresariales de Balears (CAEB), Josep Oliver, valora molt positivament l'entusiasme, la preparació i la visió de futur de la nostra Comunitat que té el nou president, Jaume Matas. Creu que la seva gestió donarà resultats molt positius per a les persones que viuen i treballen a Balears. "Ha demostrat sensibilitat en els problemes socials i empresarials", diu Josep Oliver.

Saps que aquest llibre ...

i aquests CD's ...

i tots aquests llibres ...

i 600 més, els pots trobar al catàleg del GRUP DEL LLIBRE ?

si t'agrada llegir i escoltar música...

Subscriu-te al GRUP DEL LLIBRE...

i rebràs gratuïtament el nostre catàleg trimestral – i podràs comprar des de casa – i t'enviarem la teva comanda sense cap despesa addicional – i pagaràs al final del trimestre – i gaudiràs d'avantatges econòmics i regals

i, a més a més, quan hagi
acumulat compres per un valor
de 10.000 ptes.
ET REGALAREM el Diccionari
Català-Castellà / Castellà-Català
de l'editorial Moll,
de 3.500 ptes de preu de venda

**El Club de Lectors
dels Països Catalans**

Accepto la vostra oferta d'adherir-me al Grup del Llibre, abonant 800 pessetes de quota d'inscripció quan faci la primera comanda

Nom i cognoms.....

Adreça.....

Codi postal Població.....

Telèfon.....

envia aquesta butlleta retallada
o copiada a **Grup del Llibre**
avinguda de l'Hospital Militar, 24,
08013 Barcelona
o bé a través del fax (93) 415 62 91
o telefona al (93) 415 34 10

T-35

Tom Hanks, realitzador

Pau Rosselló

L'Oscar conquerit fa un quants mesos per Mel Gibson ha animat un grapat d'actors nord-americans emprendre una nova carrera com a realitzadors. Un dels darrers a provar fortuna rere la càmera és el comercial Tom Hanks, que acaba de finalitzar a Los Angeles el rodatge del seu llargmetratge com a director de *That thing you do!*, una comèdia amb rerefons de rock and roll que conta la clàssica història d'una fulgurant ascensió i una caiguda igualment precipitada. La protagonista de la cinta és Liv Tyler, heroïna del nou Bertolucci *Belleza Robada* i una de les sensacions del Festival de Cannes. Aquesta jove actriu, filla dels vocalista del grup Aerosmith, dóna vida a la promesa del cantant d'un altre grup de rock, els *Wonders*.

Hanks ha dirigit *That think you do!*

■ **Scholondorff dirigeix Malkovich**
Tehe Ogre és el títol de la darrera pel·lícula de l'alemany Volker Schlöndorff (El tambor de hojalata), que retorna al cinema amb un repartiment encapçalat per John Malkovich, Armin Mueller-Stahl i Marianne Sägebrecht. Michael Nyman és l'autor de la banda sonora

Vicente Gómez produeix els germans Ibarretxe

Molts es demanaran qui són els germans Ibarretxe, responsables de la sèrie de culte *Las memorias de Karbo Vantas*, experts curtmetratgistes i veterans productors independents, arriben ara al sempre arriscat món del llargmetratge amb l'aval d'Andrés Vicente Gómez, el productor de moda. Així, el realitzador Esteban Ibarretxe i el guionista José Miguel Ibarretxe són a punt d'acabar el rodatge de *Sólo se muere dos veces*, títol que espera repetir el feno-

men conquerit per Alex de la Iglesia amb *El día de la bestia*. Dos dels protagonistes d'aquesta satànica comèdia, Santiago Segura i Alex Angulo, es troben també dins l'atractiu repartiment d'una esperpèntica història entorn a les sobrenaturals peripècies d'un etern aspirant a actor a qui ni la mort en persona és capaç de desviar del seu objectiu: triomfar dins la seva professió.

■ Spielberg treballa en la segona part de *Parque Jurásico*

Una illa de Hawai acollirà a partir del proper mes de setembre el rodatge d'*El mundo perdido*, segona part de l'exitosa *Parque Jurásico*. El realitzador Steven Spielberg i l'escriptor Michael Crichton tornen a coincidir en un projecte que comptarà amb la participació de George Lucas, encarregat de la post-producció, el guionista David Koepp (*Misión Imposible*), i l'actriu Julianne Moore (*Vania en la calle 42*), encarregada de donar vida a la investigadora Sarah Hardin. Del repartiment original, només es manté Jeff Goldblum.

■ Nova versió del clàssic *Lolita*

Un dels directors més rendibles i a la vegada més polèmics de l'actual Hollywood, Adrian Lyne (*Atracció fatal*, *Una proposición indecente*) filma la nova adaptació cinematogràfica de *Lolita*, l'extraordinària novel·la de Vladimir Nabokov. La fins ara desconeguda Dominique Swain serà la protagonista d'un títol que compta també amb la participació de dues grans estrelles de la pantalla, Jeremy Irons i Melani Griffith.

■ Patricia Arquette, la germana petita es fa gran

Fins fa poc era coneguda com la germana menor de la també actriu Rosanna Arquette. Ara, a més de protagonitzar amb Nicholas Cage una de les bodes més sorprenents de l'any, Patricia Arquette ens anuncia l'imminent estrena dels seus darrers treballs, quatre en total: casada amb un físic antinuclear a *Infinity*, el debut com a realitzador de l'actor Matthew Broderick, és la protagonista femenina de *Secret Agent*, la segona pel·lícula de Christopher Hampton (Carrington). Entre els futurs projectes de l'actriu ens trobam el Coppola *Top of the ninth* i *People versus Larry Flynt*, l'esperat retorn de Milos Forman

Els germans Ibarretxe són experts curtmetratgistes

XVIII Premis BALDIRI REIXAC

D'estímul i reconeixement de l'escola catalana

VEREDICTE 1995-96

PREMIS A ESCOLES

12 premis de 500.000 ptes. cadascun

CEIP MIQUEL GRANELL
d'Amposta (Montsià)
CEIP GÁLGERAN DE PINOS
de Bagà (Berguedà)
ESCOLA SANT GREGORI
de Barcelona (Barcelonès)
C.P. PRAT DE LA RIBA
d'Esplugues de Llobregat (Baix Llobregat)
CEIP GERMANES BERTOMEU
de Mataró (Maresme)
LLAR D'INFANTS GUIRIGALL
de Mollet del Vallès (Vallès Oriental)
CEIP CAROLINA SALA
de Pego (Marina Alta)
INSTITUT D'ENSENYAMENT SECUNDARI
de Ponts (La Noguera)
C.P. LA FARGA
de Salt (Gironès)
ESCOLA VEDRUNA
de Tona (Osona)
C.P. LA MOLETA
de La Vall d'Uixó (La Plana Baixa)
C.P. D'INTEGRACIÓ ELADI HOMS
de Valls (Alt Camp)

PREMIS ALS ALUMNES

52 lots de llibres per valor de 100.00 ptes. cadascun

PARVULARI I CICLE INICIAL
C.P. La Monjoia Sant Bartomeu del Grau
Parvularis 3, 4 i 5
C.P. Circell Moja-Olèrdola
Parvulari 5
CEIP Nostra Llar Sabadell
Parvulari 5
Escola Cooperativa El Puig Esparreguera
Parvulari 5 i 1r i 2n de Primària
C.P. Lloriana Sant Vicenç de Torelló
Parvulari 5
Escola l'Horitzó Barcelona
1r de Primària
C.P. Verge del sòl del pont
Roda de Ter
2n de Primària
Col·legi Nostra Senyora del Carme Ripoll
2n de Primària

CICLE MITJÀ

Escola l'Espill Manresa
3r de Primària
C.P. Montjuïc Girona
3r de Primària
C.P. Platero y yo Aldaia (L'Horta Sud)
4t de Primària

CICLE SUPERIOR I PRIMER CICLE D'ESO (5è i 6è EP / 7è i 8è EGB)

CEIP Monsenyor Gibert
Sant Fruitós de Bages
5è de Primària
C.P. Montsant Reus
5è de Primària
C.P. El Dofí Premià de Mar
5è de Primària
CEIP Mare de Déu de Montserrat Súria
5è i 6è de Primària
Escola Puigcerver Reus
6è de Primària
Escola Bellaterra Bellaterra
6è de Primària
CEIP Lilet a Güell La Pobla de Lillet
6è de Primària i 7è d'EGB
CEIP Montserrat Esparreguera
7è d'EGB
CEIP Sant Josep de Calassanç Súria
5è i 6è de Primària i 7è i 8è d'EGB
Col·legi El Carme - Vedruna Manlleu
7è i 8è d'EGB
Col·legi Mare de Déu del Carme L'Espluga de Francolí
7è i 8è d'EGB
C.P. Taquígraf Martí Xàtiva (La Costera)
7è i 8è d'EGB
Escola l'Horitzó Barcelona
8è d'EGB
Col·legi Nostra Senyora del Carme Balaguer
Oriol Carrera i Toro, de 8è d'EGB
Col·legi Episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia Lleida
8è d'EGB
Col·legi Jardí Granollers
8è d'EGB
C.P. Sant Vicent Ferrer Teulada (Marina Alta)
8è d'EGB
C.P. Pau Vila Esparreguera
Alumnes del cicle superior de Primària
CIP Campclar Tarragona
5è de Primària

CICLES DIVERSOS

C.P. Les Moreres Les Pobles
Des de Parvulari 3 fins a 8è d'EGB
Z.E.R. El Francolí Vallmoll
Des de parvulari fins a 7è d'EGB
C.P. Castell d'Òdena Odena
Alumnes de tots els cicles
CEIP Salvador Espriu Sant Feliu de Llobregat
Alumnes de tots els cicles
Z.E.R. Poblet
Escoles de Vimodí, Vilaverd i Blancafort
Alumnes de tots els cicles
E.P. Camí del Cros Mataró
Alumnes de tots els cicles
Escola Pública Sentfores Sentfores (Vic)
Des d'Educació Infantil fins a 8è d'EGB
C.P. Miguel Hernández Riola (Ribera Baixa)
Educació Infantil i Primària
Escola Castell de Santa Àgueda Ferreries (Menorca)
Alumnes de tots els cicles

EDUCACIÓ ESPECIAL

Escola Àngel de la Guarda
Mollet del Vallès
Alumnes dels diversos nivells

SEGON CICLE D'ESO, BUP, COU I FP

I.B. Santiago Sobrequés Girona
1r de BUP
Escola Dauradell Badalona
2n de BUP
Col·legi Nostra Senyora del Carme Balaguer
Lídia Montserrat Masana, de 2n de BUP
I.B. Alexandre Deulofeu Figueres
3r de BUP
I.B. El Cairat Esparreguera
3r de BUP i COU
IES Joan Ramis i Ramis Maó
3r de BUP i COU
I.B. Manuel Sales i Ferré Ulldesona
17 treballs d'alumnes de COU
Aula escola europea Barcelona
Alumnes de COU
I.B. Els Tres Turons Arenys de Mar
COU i 2n de Batxillerat
Col·legi Episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia Lleida
2n de FP-I
IFP Escola del Treball Lleida
1r Mòdul III d'anàlisi i control i 3r de FP-II

Institut Vidal i Barraquer

Tarragona
Sandra Plana Just, de 5è de Comerç

PREMI A MESTRES I PROFESSORS

Ha estat atorgat "ex-aequo" als treballs següents:

THEORIA

Elements de Filosofia per al Batxillerat de Postsecundària d'Oriol Colomer i Carles, de Calella
Un treball, ben fet i ben escrit, que proposa una introducció a la filosofia sense haver de recórrer exclusivament a l'estudi cronològic. Un treball estructurat en forma de models on s'hi despleguen els coneixements bàsics de la filosofia, alhora que ofereix un bon nombre de recursos bibliogràfics, pensats des d'una perspectiva autènticament catalana.

SER JOVE I VIURE AL PAÍS VALENCIÀ

de Josep V. Bataller, Conxa Rovira, Emili Gascó i Mercè Garrigues, de Carcaixent
Un projecte de caràcter interdisciplinari, ben innovador, que pretén aprofundir en la recerca de la identitat dels joves valencians. Plantejat mitjançant un procés de modificació conceptual amb descoberta, recollida i interpretació de dades, amb contrast d'hipòtesis i redacció de conclusions. Plantejat sense dogmatismes mitjançant la reflexió, el debat i el treball de grup. Amb un propòsit: l'educació d'un seguit d'actituds i valors per tal que els joves s'impliquin personalment i col·lectiva en el futur del País Valencià. Un propòsit, aquest, atrevit i valent en un context prou conflictiu.

JURAT

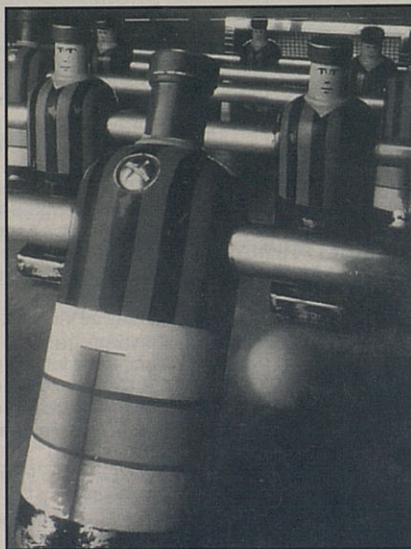
Carme Alcoverro i Pedrola Rosa Boixaderas i Sàez Margarida Cambrà i Giné Roser Galceran i Folch Josep González-Agàpito Joan Mallart i Navarra Margarida Muset i Adel Juli Palou i Sangrà M. Rosa Vilaseca i Reguant

**Dotació total
12.000.000**

La publicitat de paper, és a dir, el cartellisme es fa servir de cada vegada amb menys freqüència. Les grans empreses utilitzen més la televisió com a suport publicitari. Són els anunciants més petits els que més fan servir els cartells, encara

que hi ha excepcions entre les multinacionals. Hi ha cartells que poden ser catalogats com a vertaderes obres d'art. És el cas de la col·lecció d'anuncis d'Absolut Vodka que s'ha exposat en el Centre de Cultura Sa Nostra.

Publicitat de paper

Quatre cartells que formen part de l'exposició del Centre Cultural Sa Nostra. Els pòsters volen captar l'esperit de les ciutats.

Joana Mas

Ben cert és que no corren bons temps per al cartellisme. El Gran Premi de Gràfica quedà desert en el passat Festival Publicitari de Sant Sebastià, encara que hi concursaren 572 anuncis de diaris, revistes, tanques i cabines de telèfon. Hi ha empreses, però, que continuen fent de la seva imatge de marca tot un exercici d'inspiració i creativitat. La mostra que s'ha pogut veure a Palma, sobre la companya estatal sueca de vodka, constava de cartells publicitaris corresponents a la campanya que Absolut va realitzar sobre ciutats. S'hi podien apreciar anuncis fets a

Barcelona, Madrid, Sevilla, París, Venècia, Berlín, Nova York, Los Angeles i Atlanta, entre d'altres. L'exposició és completava amb una sèrie de vuit fotografies de grans dimensions realitzades per Helmut Newton. El fotògraf va comptar amb la col·laboració de diversos dissenyadors com Alai, Blahnick, Galliano i Sitbon.

Captar l'esperit de les diverses ciutats fotografades no va ser gens fàcil. La revista *Absolut Reflexions*, explica en detall com es va aconseguir fer l'anunci de Venècia a la Piazza San Marco. El fotògraf Vincent Dixon s'ha va torbar quatre mesos. Els

motius del retard foren diversos: les primeres fotografies quedaren perfectes, emperò quan es va començar la segona secció fotogràfica ja havia passat alguns temps i estaven rehabilitant un dels edificis de la plaça. Després vengué el problema dels coloms: Com es podia aconseguir que 30.000 ocells formassin la botella d'Absolut? Es va aconseguir amb molta paciència i a cop d'ordinador. Als coloms de la primera fotografia, s'hi sumaren, mitjançant la manipulació per computadora, ocells d'instants posteriors. Cal ressaltar que per obtenir la primera foto es varen tirar miquets de pa a terra i es va

esperar que els coloms formassin alguna cosa semblant a la forma de la botella.

Tots els cartells d'Absolut tracten de transmetre l'essència de la ciutat que representen. A la fotografia que fa referència a Los Angeles, un lloc on viuen les estrelles de cinema i els homes de negoci de Hollywood, es pot veure una piscina en forma de botella. A l'anunci de Berlín, la ciutat més *underground* d'Europa i bressol d'artistes, s'observa una enorme escultura (la botella de vodka) dins una galeria d'art. El cartell d'Absolut Geneve mostra la maquinària d'un rellotge. Una de les seves peces és,

com no, una petita botella.

La publicitat gràfica, llevat d'algunes excepcions com ara és el cas d'Absolut, no és excessivament creativa. La majoria d'empreses fan anuncis sense que al darrere hi hagi una veritable feina de disseny. Només les grans marques tenen prou temps i doblers

com per idear una campanya publicitària gràfica de gran impacte. Els esforços creatius de les agències de publicitat s'acostumen a concentrar en els anuncis

de televisió, un mitjà de comunicació que penetra més dins la ment i capta les intencions de consum de la societat actual.

Prova de la importància que al llarg dels anys s'ha anat atorgant a la publicitat que s'ofereix per l'anomenada pantalla petita, es que se celebra des de fa onze edicions el Festival Publicitario de Sant Sebastià. Enguay, el certamen ha superat tots els rècords de participació. S'hi han presentat 500 espots de cinema i televisió. Per a les agències resulten especialment importants els premis perquè funcionen com un aval davant de potencials clients.

L'anunci dels nadons de Pepsi va ésser el gran guanyador del premi del festival. El missatge de l'espot, *Cambia el guió*, és una mena de consell humorístic que incita a la rebel·lió en con-

tra dels costums establerts. El festival publicitari s'ha convertit, amb el temps, en una plataforma quasi de curtmetratges experimentals. Moltes agències preparen espots únicament per presentar al certamen, i que mai no seran passats pel cinema o la televisió. Es pretén crear certa competència creativa. El sector publicitari anomena *truchos* aquests tipus d'espots per allò que s'ha de pescar un premi a costa del que sigui.

Als darrers anys, els anunciats han caigut en el compte que fer publicitat constitueix més una inversió que una despesa. No en va, després de cert període de crisi, el sector publicitari visqué una recuperació esperançadora el 1995. En els principals mercats europeus, la inversió publicitària va augmentar el 1995 un 5,5 per cent respecte de l'any anterior.

La comunitat balear hauria d'ésser una de les regions que més diners es gastà en publicitat. No

existeixen dades sobre aquest tema, encara que la quantitat de mitjans de comunicació existents a les illes fa pensar que hi ha un important mercat publicitari, el qual permet el manteniment de nombroses publicacions, de diverses televisions i moltíssimes ràdios. Però quin percentatge d'aquesta publicitat es fa en català?

Segons experts en matèria publicitària, el major nombre de publicitat impresa es fa en català. Això és d'aquesta manera perquè els que més s'anuncien a l'illes són les institucions públiques, les quals utilitzen la nostra llengua. També el sector de la banca és un bon anunciant, que fa servir el català per donar publicitat als seus productes. No obstant això, les empreses utilitzen el castellà o el català segons la llengua que fa servir el mitjà de comunicació on insereixin el seus anuncis o bé en funció del públic al qual es vulguin dirigir.

Lluís Seguí

Clave Publicitat

El cartell, el missatge al carrer

conceptes és una pèrdua de temps i d'efectivitat. La frase

El cartell no ha perdut la seva importància en el món publicitari malgrat l'aparició continuada de nous mitjans de comunicació i noves tecnologies. És un dels suports publicitaris més eficaços pel simple fet que es presenta com a part integrada dels paisatges urbans. És un missatge publicitari que no apareix com una interferència a manera dels anuncis de televisió o les falques de ràdio.

Això, però, també significa que el cartell ha de guanyar l'atenció del públic per ell mateix; el públic no està en una actitud perceptiva quan

va pel carrer. A més, l'eficàcia d'un cartell es veu molt condicionada per l'enorme saturació. I aquí és on entra la creativitat, el disseny i les normes bàsiques per realitzar un cartell que aconseguixi fixar el seu missatge a la ment del major nombre possible de persones.

El cartell és la màxima expressió de la publicitat perquè és la síntesi total. És un telegrama en la imatge i en el text perquè s'ha de veure amb rapidesa. La imatge ha de cridar l'atenció i ha de contenir una síntesi concreta del missatge. Intentar barrejar diferents

principal ha de ser suficientment suggerent per comunicar el concepte i despertar la curiositat.

El cartell ha de connectar amb el públic des d'un primer cop de vista. Per això és un clar exponent de la moda gràfica, de l'avantguarda artística i de les darreres tendències en disseny gràfic i publicitat. Mirant un cartell s'han de poder endevinar moltes coses de la societat de l'època en què es va crear. Un bon cartellista sap totes aquestes normes, les asumeix, les maneja amb facilitat i, després, les trenca.

La resistència nacionalista al franquisme

Daniel Díaz Escúlies,
L'oposició catalanista al franquisme: El republicanisme liberal i la nova oposició (1939 - 1960)
Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1996.

Entre les aportacions recents de la historiografia catalana sobre el període franquista, destaca l'aparició d'un nou llibre de Daniel Díaz i Escúlies (Sant Vicenç de Castellet, Bages 1952) sobre l'anti-franquisme nacionalista al Principat. Amb aquest treball, l'autor reprèn la tasca encetada amb els volums *El Front Nacional de Catalunya (1939-1947)* (1983), *El catalanisme polític a l'exili (1939 - 1959)* (1991) i *L'exili català de 1939 a la República Dominicana (Barcelona 1995)*, i dóna a conèixer

algunes de les informacions que foren objecte de la seva tesi doctoral. Contràriament al que hom pugui pensar, es tracta d'una temàtica ben poc estudiada fins ara a Catalunya, De fet, a hores d'ara el llibre de Carme Molinero i Pere Ysàs La resistència antifeixista a Catalunya (1939 - 1950) - publicat fa ja quinze anys - continua sent l'únic treball de conjunt sobre l'anti-franquisme.

Daniel Díaz se centra en el període comprès entre 1939 i 1960 i explica el procés de reorganització del nacionalisme clandestí a l'interior de Catalunya. En aquest sentit, l'autor remarca l'existència de dues etapes clarament diferenciades. Entre 1939 i 1947, s'assistí a una tímida reestructuració en la clandestinitat dels partits del catalanisme republicà liberal anteriors a la Guerra Civil -Unió Democràtica de Catalunya, Acció Catalana Republicana, Esquerra Republicana de Catalunya i Estat Català - i, sobretot, a la implantació a l'interior del Front Nacional de Catalunya, un original grup que es caracteritzà per mantenir unes estretes relacions amb els

serveis secrets aliats i per protagonitzar algunes arriscades accions de sabotatge. Al final del decenni dels quaranta, la crisi generalitzada de l'antifranquisme provocà la pràctica desaparició d'aquests nuclis i la gestació d'una oposició catalanista renovada -integrada principalment per joves que no havien conegut la guerra- que donà lloc durant els dècennis següents a projectes polítics com Crist Catalunya, en el qual hi milità Jordi Pujol.

Díaz Escúlies ha utilitzat una àmplia bibliografia, ha revisat a fons la premsa clandestina i de l'exili, ha realitzat un bon nombre d'entrevistes, i ha localitzat alguns documents inèdits d'interès. És tracta d'un volum útil per a conèixer les línies mestres d'aquest àmbit de la resistència catalana al franquisme, que fa desitjar futurs estudis en els quals -des de la perspectiva mallorquina- caldria esperar una atenció especial als intents d'alguns grups polítics nacionalistes de l'època per tenir una presència al conjunt dels Països Catalans.

David Ginard i Féron

Rere el finestrell
(poemes, 1974 - 1994)
Vicenç Calonge i Gustà Capaltard

Aquest llibre de Vicenç Calonge, el cinquè volum de la col·lecció editada pel Centre Cultural Capaltard, és un recull de poemes escrits durant els darres vint anys. Amb aquest llibre, el poeta tanca d'alguna manera una etapa.

Calonge és un poeta que cerca l'expressivitat, cerca fer-se entendre i ho fa des de la recerca exhaustiva de la bellesa i des d'una concepció perfeccionista de l'estètica.

L'autor és el poeta de la quotidianitat, de la senzillesa, de la inquietud i de l'alegria.

Llegir *Rere el Finestrell* significa fer un recorregut per la vida d'un home que sap copsar la poesia que rau en el fet quotidià de viure, la poesia que s'amaga a qualsevol carrer de la seva ciutat, Palma.

Com ens diu Carme Bennàssar al pròleg: "Calonge viu a la recerca de l'expressió per comunicar-nos l'estimació que sent per la vida; per tot allò que comporta i que forma part del seu ésser".

Tomeu Martí.

ROLDAN

OFICINES I DESPATXOS S.A.

A la seva disposició en:

- Despatxos Direccionals
- Despatxos i Oficines Generals
- Mampares d'Oficina
- Separacions simples i dobles

- Estanteries Emmagatzematge
- Estanteries Gran Càrrega
- Biblioteques
- Cadires i Taules apilables per a col·lectivitats

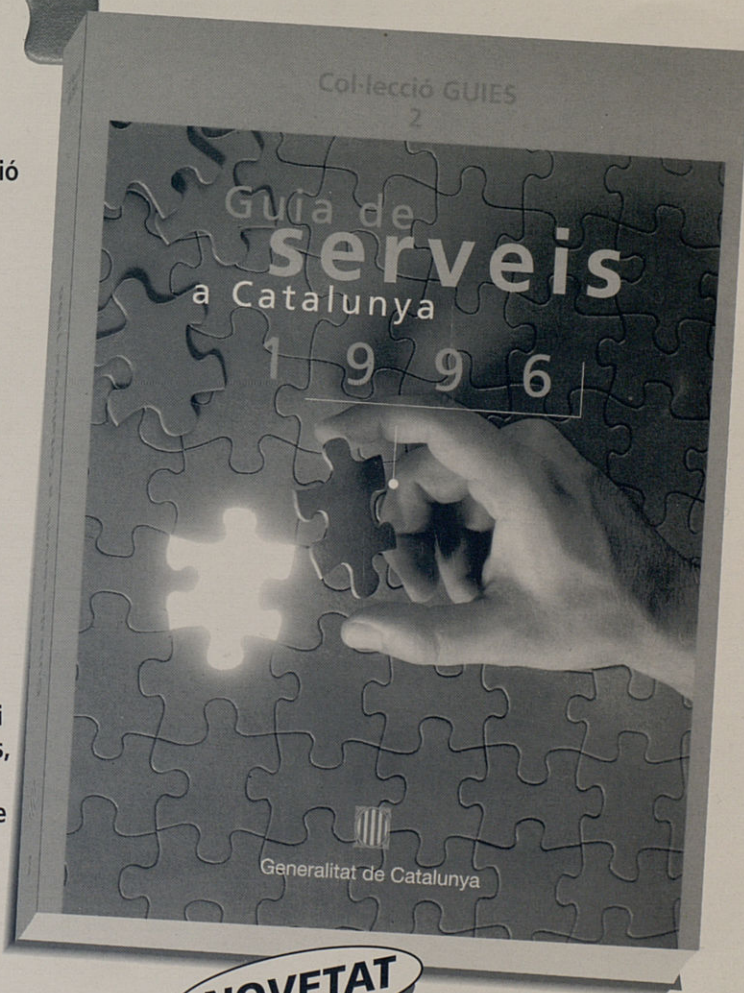
Complements: Llums

Cendres (de peu i sobretaula)
Caixes Fortes, etc.

Eusebi Estada, 68 (carrer del tren de Sóller)
Telèfon 20 98 13 CIUTAT

Guia de serveis a Catalunya 1996

- La Generalitat, avui
- Serveis comuns d'informació
- Serveis de la Generalitat de Catalunya
- Comarca a comarca
- Adreces i telèfons de la Generalitat de Catalunya
- Relacions dels ciutadans amb l'Administració
- Dades estadístiques
- Indicadors comarcals
- Organismes diversos
- Municipis de Catalunya
- Calendari laboral, calendari escolar, diferències horàries, indicatius telefònics, fires d'àmbit català, empreses de serveis
- Índex temàtic
- Mapa de carreteres

NOVETAT

Volum 2 de la col·lecció Guies
542 pàgines
PVP: 1750 ptes.

En venda a les llibreries

Generalitat de Catalunya

1er CERTAMEN DE PIANO PETROF

Planos Can Garcias®

Informació
(91)6161608-(971)462016